

Tematikus tájékoztató

Közösségi formatervezési minták

A formatervezési minta a termék megjelenését védő szellemi tulajdon-jog. A 6/2002 rendelet¹ a közösségi formatervezésiminta-oltalom létrehozásával az Európai Unió számára saját oltalmi rendszert biztosított.

Ez az oltalom egységes jellegű, és az Európai Unió egész területén azonos hatállyal bír. A közösségi formatervezésiminta-oltalom alapján a mintaoltalom jogosultjának az Unió területén kizárólagos joga van a minta hasznosítására és arra, hogy a mintát engedélye nélkül hasznosító harmadik személyekkel szemben fellépjen. Az oltalom időtartama 5 év, és legfeljebb 25 évre megújítható.

A közösségi formatervezési minták lajstromozását az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) végzi, amely a lajstromozott közösségi formatervezési minták oltalmának megsemmisítése iránti kérelmek elbírálására is hatáskörrel rendelkezik. Az EUIPO határozatai az EUIPO fellebbezési tanácsai előtt fellebbezéssel megtámadhatók. Az Európai Unió Törvényszéke bírálja el az említett fellebbezési tanácsok határozatainak hatályon kívül helyezésére irányuló kereseteket. A Törvényszék határozataival szemben a Bírósághoz lehet fellebbezést benyújtani, amelyet befogadhatósági eljárásban kell megvizsgálni. Ezen túlmenően a lajstromozott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése nemzeti szinten a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság előtt, a bitorlási perben indított viszontkereset alapján is kérhető.

A 6/2002 rendelet továbbá a lajstromozás nélküli közösségi formatervezési minták oltalmáról is rendelkezik. A formatervezési minták az Európai Unión belüli nyilvánosságra jutásuktól számított 3 évig állnak oltalom alatt.

Ez az ismertető a közösségi formatervezési mintákkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatról nyújt áttekintést.

¹ A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.).

TARTALOMJEGYZÉK²

I. AZ OLTALMAZHATÓSÁG FELTÉTELEI ÉS A MEGSEMMISÍTÉSI OKOK	3
1. A formatervezési minta meghatározása	3
a) A formatervezési minta ábrázolására vonatkozó feltétel	3
b) A láthatóságra vonatkozó feltétel	4
c) A „termék” fogalma és a leírás terjedelme	5
2. Újdonság	6
3. Egyéni jelleg	8
a) Értékelési szempontok	8
b) Az érintett termék szerinti iparág	10
c) Tájékozott használó	12
d) Az alkotói szabadság foka	14
e) Összbenyomás	17
4. Nyilvánosságra jutás	19
a) Értékelési szempontok	19
b) A nyilvánosságra jutás vétele	21
c) A nyilvánosságra jutás bizonyítása	22
d) Türelmi időszak	25
5. Összetett termék alkotóelemét képező formatervezési minta	25
a) Az oltalmazhatóság feltételei	25
b) Összetett termék javítása	28
6. A műszaki rendeltetésük által meghatározott és az összekapcsolható formatervezési minták	30
7. Korábbi formatervezési mintával való ütközés	33
8. Megkülönböztetésre alkalmas megjelölés későbbi formatervezési mintában történő használata	35
9. Szerzői jog alapján oltalom alatt álló mű jogosulatlan használata	37
II. A KÖZÖSSÉGI FORMATERVEZÉSIMINTA-OLTALOM TARTALMA	39
1. A formatervezésiminta-oltalomhoz való jogosultság	39
2. A formatervezésiminta-oltalom joghatásai	40
III. ELJÁRÁS ÉS JOGVITA	44
1. Lajstromozásra irányuló bejelentés és eljárás – A vizsgálatkor alkalmazott referencia-időpont	44
2. Megsemmisítési kérelem és megsemmisítési eljárás	45
a) A megsemmisítési kérelem elfogadhatósága	45
b) A megsemmisítési kérelem tárgya	46
c) A megsemmisítési kérelem vizsgálatának terjedelme	46
d) Kellő időben elő nem terjesztett bizonyítékok	48
e) Változtatással történő fenntartás	49
3. Az uniós bírósághoz benyújtott kereset – A bírósági felülvizsgálat terjedelme	50

² Ez a tartalomjegyzék lényegében az Esetjogi Gyűjtemény közösségi formatervezési mintákra vonatkozó rovatának szerkezetét követi.

I. Az oltalmazhatóság feltételei és a megsemmisítési okok

1. A formatervezési minta meghatározása

a) A formatervezési minta ábrázolására vonatkozó feltétel

- [A 2018. július 5-i Mast-Jägermeister kontra EUIPO ítélet \(C-217/17 P, EU:C:2018:534\)](#)³

A Mast-Jägermeister SE két közösségi formatervezésiminta-bejelentést nyújtott be. Az oltalmat „poharak” vonatkozásában kérték, de a benyújtott ábrázolásokon egy pohár és egy palack szerepelt.

Az EUIPO úgy ítélte meg, hogy a bejelentések tekintetében nem állapítható meg a bejelentési nap, mivel a formatervezési minták ábrázolásai nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy az oltalmat a pohár, a palack vagy a kettő kombinációja vonatkozásában igényelték. A Törvényszék elutasította az e határozattal szemben benyújtott keresetet.

A Bíróság elutasítja a fellebbezést, és megállapítja, hogy a formatervezési mintának a lajstromozásra irányuló bejelentésben szereplő ábrázolásának lehetővé kell tennie azon tárgy egyértelmű azonosítását, amelyre mintaoltalmat igényelnek.

Ez a következtetés először is a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfogalmazásából adódik, amely előírja, hogy a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek tartalmaznia kell „a formatervezési minta többszörözésre alkalmas ábrázolását”. Az ábrázolás fogalma pedig magában hordozza azt a gondolatot, hogy a formatervezési mintának egyértelműen azonosíthatónak kell lennie. Ezen túlmenően a 2245/2002 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének e) pontja, bár nem egészíti ki a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdésének c) pontját további érdemi követelményekkel, többek között kifejti, hogy az ábrázolásnak olyan minőségűnek kell lennie, hogy az összes olyan részlet egyértelműen megkülönböztethető legyen, amelyre mintaoltalmat igényelnek.

Másodszor, ezt a szó szerinti értelmezést megerősíti a 6/2002 rendelet 36. cikke (1) bekezdése c) pontjának teleologikus értelmezése, amely szerint a rendelkezés célja, hogy hozzájáruljon a formatervezési minták lajstromozási rendszerének megfelelő működéséhez. Ekképpen a grafikai ábrázolhatóság követelménye különösen magának a formatervezési mintának a meghatározására szolgál annak érdekében, hogy megállapítható legyen a formatervezésiminta-oltalom jogosultja számára biztosított oltalom pontos tárgya.

E tekintetben a Bíróság rámutat arra, hogy a formatervezési minta nyilvános lajstromba való felvételének célja, hogy azt a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a nyilvánosság, különösen a gazdasági szereplők számára hozzáférhetővé tegyék. Egyrészt az illetékes hatóságoknak világosan és pontosan ismerniük kell a formatervezési minta elemeinek jellegét annak érdekében, hogy teljesíthessék a bejelentések előzetes vizsgálatára, a formatervezési minták közzétételére, valamint a formatervezési minták nyilvántartásának megfelelő és pontos vezetésére irányuló kötelezettségeiket. Másrészt a gazdasági szereplőknek világosan és

³ Lásd még: 2017. február 9-i [Mast-Jägermeister kontra EUIPO \(Poharak\)](#) ítélet (T-16/16, EU:T:2017:68).

pontosan meg kell tudniuk bizonyosodni az aktuális vagy potenciális versenytársaik oltalomban részesülő védjegyeiről vagy az általuk tett bejelentésekről, hogy így a harmadik személyek jogairól érdemi információhoz juthassanak. E követelmény célja a harmadik felek jogbiztonságának biztosítása.

Ezen túlmenően önmagában az a tény, hogy a bejelentés napja lehetővé teszi ezen elsőbbségi jog megszerzését, indokolja, hogy az ábrázolásnak a lajstromoztatni kért formatervezési mintát illetően mentesnek kell lennie a pontatlanságoktól. A lajstromozásra irányuló, pontatlan bejelentés ugyanis azzal a kockázattal járna, hogy azon formatervezési minta, amelynek tárgya nincs egyértelműen azonosítva, az elsőbbségi jog címén túlzott oltalmat kapna.

Végül a rendszertani értelmezés szempontjából a Bíróság megjegyzi, hogy a 2245/2002 rendelet 12. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a lajstromozás iránti bejelentés kijavítása nem változtathatja meg az érintett formatervezési minta ábrázolását. Ez azonban szükségképpen azzal jár, hogy a lajstromozásra irányuló bejelentésnek, még mielőtt el lehetne ismerni a bejelentési napját, tartalmaznia kell egy olyan ábrázolást, mely lehetővé teszi azon tárgy egyértelmű azonosítását, amelyre mintaoltalmat igényelnek.

Ezért a lajstromoztatni kért formatervezési minta ábrázolásának lehetővé kell tennie a formatervezési minta egyértelmű azonosítását. A 6/2002 rendelet 46. cikkének (2) bekezdéséből pedig az következik, hogy az olyan bejelentés, amely az e rendelet 36. cikkének (1) bekezdésében említett feltételekkel kapcsolatos olyan hiányokat tartalmaz, amelyeket az előírt határidőn belül nem pótoltak, nem tekinthető közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek, és ennél fogva a bejelentési napja sem ismerhető el.

b) A láthatóságra vonatkozó feltétel

- [A 2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet \(C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720\)⁴](#)

Az Easy Sanitary Solutions BV egy zuhanylefolyót ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. Az I-Drain, amelynek jogutódja később a Group Nivelles NV lett, a vitatott formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelmet terjesztett elő, többek között az újdonság hiányára hivatkozva. Az EUIPO fellebbezési tanácsa megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta újnak minősül. Ezt a határozatot a Törvényszék hatályon kívül helyezte.

A Bíróság elutasítja az Easy Sanitary Solutions és az EUIPO által benyújtott fellebbezéseket. Kimondja, hogy az a körülmény, hogy valamely formatervezési minta külső jellegzetességének láthatónak kell lennie, alapvető feltételét képezi ezen oltalomnak.

A Bíróság hangsúlyozza, hogy amikor a megsemmisítési kérelem előterjesztője 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt megsemmisítési okra hivatkozik, be kell nyújtania azokat a bizonyítékokat, amelyek alkalmasak annak igazolására, hogy a vitatott formatervezési minta nem felel meg a rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételeknek.

⁴ Lásd még: „I. 2. Újdonság” és „I. 4. a. Nyilvánosságra jutás – Értékelési szempontok” rovatok; 2015. május 13-i [Group Nivelles kontra OHIM – Easy Sanitary Solutions \(Zuhanylefolyó\)](#) ítélet (T-15/13, EU:T:2015:281).

A formatervezési minta egyéni jellegét továbbá a korábban nyilvánosságra jutott valamennyi formatervezési minta közül beazonosított egy vagy több konkrét, egyéni, meghatározott formatervezési minta alapján kell megítélni.

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 3. cikkének a) pontja szerint a formatervezési minta „a termék egészének vagy részének megjelenése, amelyet magának a terméknek, illetve a díszítésének külső jellegzetességei – különösen a rajzolat, a körvonalak, a színek, az alak, a felület, illetve az anyagok jellegzetességei – eredményeznek”. Ebből következik, hogy az említett rendelet által meghatározott rendszerben a megjelenés képezi a formatervezési minta meghatározó elemét.

Ennélfogva az a körülmény, hogy a formatervezési minta külső jellegzetességének láthatónak kell lennie, alapvető feltételét képezi ezen oltalomnak. A 6/2002 rendelet (12) preambulumbekzdése is utal arra, hogy a formatervezési minták oltalma nem terjedhet ki azokra az alkotóelemekre, amelyek a termék rendeltetésszerű használata során nem láthatók, illetve az ilyen alkotóelem olyan külső jellegzetességeire, amelyek az alkotóelemnek a termékbe való beillesztését követően nem láthatók, és ezek a külső jellegzetességek ennél fogva nem vehetők figyelembe annak megítélésakor, hogy a minta egyéb külső jellegzetességei kielégítik-e az oltalmazhatóság feltételeit.

A fenti megfontolásokból következően alapvető jelentőségű, hogy az EUIPO szervezeti egységeinek rendelkezésére álljon egy, a korábbi formatervezési mintát ábrázoló olyan kép, amely lehetővé teszi azon termék megjelenésének megértését, amelyben a minta megtestesül, valamint a korábbi formatervezési minta pontos és biztos beazonosítását, annak érdekében, hogy elvégezhető legyen a vitatott formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének értékelése.

Így tehát a megsemmisítési kérelem előterjesztőjének meg kell adnia az EUIPO számára a korábbi jogként hivatkozott formatervezési minta pontos és teljes körű beazonosíthatóságához és bemutatásához szükséges adatokat annak bizonyítása érdekében, hogy a vitatott formatervezési minta nem lajstromozható érvényesen.

c) A „termék” fogalma és a leírás terjedelme

- [2017. június 13-i Ball Beverage Packaging Europe kontra EUIPO – Crown Hellas Can \(Italdobozok\) ítélet \(T-9/15, EU:T:2017:386\)](#)

A Ball Beverage Packaging Europe Ltd a 6/2002 rendelet alapján az EUIPO-nál lajstromozott, italdobozokat ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A megsemmisítési osztály elutasította a vitatott formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránt a Crown Hellas Can SA. által benyújtott kérelmet. A fellebbezési tanács azonban hatályon kívül helyezte ezt a határozatot és megsemmisítette az említett formatervezésiminta-oltalmat, azzal az indokkal, hogy az nem rendelkezik egyéni jelleggel, ám az újdonságot illetően nem foglalt állást.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa elutasított kereset tárgyában eljárva hasznos megállapításokat tesz a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló eljárás jellegére, a 6/2002 rendelet 3. cikkének a) pontja szerinti

„termék” fogalmára, valamint a vitatott formatervezési minta lajstromozása iránti kérelemben foglalt, az említett rendelet 36. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerinti leírás terjedelmére vonatkozóan.

Először is a Törvényszék rámutat, hogy mivel a vitatott formatervezési minta tárgyának meghatározása az említett minta érdemi vizsgálatának részét képezi, az EUIPO-nak a lajstromozási eljárás során e kérdéssel kapcsolatban elfoglalt esetleges álláspontja – az EUIPO által e lajstromozási eljárás során végzett ellenőrzés alapvetően formális és gyors jellegére figyelemmel – nem kötheti a fellebbezési tanácsot.

Ezt követően a Törvényszék elutasítja az arra alapított kifogást, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a vitatott formatervezési minta – három különböző méretű italdoboz – megjelenítése nem minősül a 6/2002 rendelet 3. cikkének a) pontja értelmében vett terméknek. E tekintetben a Törvényszék megjegyzi, hogy formatervezési minta tárgya csak egységes egésznek képező tárgy lehet, mivel az említett cikk kifejezetten „[egy] termék” megjelenésére hivatkozik. Egyébiránt, mutat rá a Törvényszék, több árucikk együttese a fent említett rendelkezés értelmében véve akkor képezhet „[egy] terméket”, ha az árucikkek esztétikailag összetartoznak, egymással funkcionális kapcsolatot mutatnak, és azokat rendszerint együtt, mint egységes egésznek képező terméket forgalmazzák. A Törvényszék tehát a jelen ügyben nyilvánvalónak ítéli, hogy a vitatott formatervezési mintában ábrázolt három italdoboznak nem közös a funkciója, abban az értelemben, hogy nem olyan funkciót töltenek be, amelyet közülük bármelyik önállóan ne tölthetne be, eltérően például az evőeszközkészletek vagy a sakktáblából és sakkfigurákból álló készletek esetétől.

Végül a Törvényszék megjegyzi, hogy a bejelentési kérelemben esetlegesen szereplő leírás nem lehet kihatással a szóban forgó formatervezési minta új vagy egyéni jellegével kapcsolatos érdemi értékelésekre. A Törvényszék szerint ez a leírás nem lehet befolyással arra a kérdésre sem, hogy mi a szóban forgó formatervezésminta-oltalom tárgya, amely vitathatatlanul összefügg az újdonságra vagy az egyéni jellegre vonatkozó értékelésekkel.

2. Újdonság

- [A 2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet \(C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720\)](#)⁵

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi hátterét a fentiekben ismertettük,⁶ a fellebbezés tárgyában eljáró Bíróság megállapítja, hogy a 6/2002 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja a formatervezési minta újdonságát nem teszi függővé azoktól a termékektől, amelyekben az megtestesülhet, illetve amelyekre az alkalmazható. Ezenfelül a 6/2002 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint a közösségi formatervezési minta oltalma kiterjed „mindazokra a formatervezési mintákra”, amelyek a tájékozott használóra nem tesznek eltérő összbenyomást.

⁵ Lásd még: „I. 1. b. A formatervezési minta meghatározása – A láthatóságra vonatkozó feltétel” és „I. 4. a. Nyilvánosságra jutás – Értékelési szempontok” rovatok; 2015. május 13-i [Group Nivelles kontra OHIM – Easy Sanitary Solutions \(Zuhanylefolyó\)](#) ítélet (T-15/13, EU:T:2015:281).

⁶ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I. 1. b. A formatervezési minta meghatározása – A láthatóságra vonatkozó feltétel” rovat, 4. o.

Egyébként mind a 6/2002 rendelet 36. cikkének (6) bekezdéséből, mind annak 19. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a lajstromozott formatervezési minta mindenféle termék használatára vonatkozóan kizárólagos jogot biztosít a jogosultja számára, nem csupán azon termékekre vonatkozóan, amelyet az érintett formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésben feltüntettek.

Ezért egy közösségi formatervezési minta nem tekinthető újnak, ha az azzal azonos minta az e rendelkezésben meghatározott időpontok előtt nyilvánosságra jutott, még akkor sem, ha ezt a korábbi formatervezési mintát arra szánták, hogy egy másik (eltérő) termékben testesüljön meg, illetve azt ez utóbbira kívánták alkalmazni. Ugyanis, az a tény, hogy a formatervezési minták részére biztosított oltalom nem csupán azokra a termékekre terjed ki, amelyekben a minta megtestesül, vagy amelyekre azt alkalmazni kívánják, szükségképpen azt jelenti, hogy a formatervezési minták újdonságát sem lehet csupán e termékekre korlátozva értékelni.

- [2013. június 6-i Kastenholz kontra OHIM – Qwatchme \(Óraszámok\) ítélet \(T-68/11, EU:T:2013:298\)](#)⁷

A Qwatchme A/S a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, óraszámokat ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A fellebbezési tanács, megerősítve a megsemmisítési osztály határozatát, azzal az indokkal utasította el az Erich Kastenholz által benyújtott megsemmisítési kérelmet, hogy a vitatott formatervezési minta a korongok közötti különbségek miatt valóban különbözik a korábbi formatervezési mintáktól.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva úgy ítéli meg, hogy az ütköző formatervezési minták nem azonosak, mivel külső jellegzetességeik nem csupán lényegtelen részletekben különböznek.

Ez az ítélet különösen az újdonságra és az egyéni jellegre irányuló követelményekre vonatkozik, amelyektől a formatervezési minta oltalma függ. A Törvényszék rámutat, hogy a 6/2002 rendelet 5. cikkének (2) bekezdéséből következően két formatervezési mintát akkor kell egymással azonosnak tekinteni, ha külső jellegzetességeik csupán lényegtelen részletekben különböznek, vagyis olyan részletekben, amelyek nem azonnal érzékelhetők, következésképpen nem eredményeznek mégoly csekély különbséget sem az említett formatervezési minták között.

A *contrario*: valamely formatervezési minta újdonságának megítélése céljából az ütköző formatervezési minták közötti azon különbségeket kell értékelni, amelyek, ha csekélyek is, nem lényegtelenek. A Törvényszék e tekintetben úgy ítéli meg, hogy a 6/2002 rendelet 6. cikkének szövegezése túlmegegy a rendelet 5. cikkében foglaltakon. Előfordulhat tehát, hogy az ütköző formatervezési minták között az 5. cikk alapján megállapított különbségek, főként ha azok csekélyek, nem elegendőek ahhoz, hogy a tájékozott használóra a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében eltérő összbemutatót gyakoroljanak. Ebben az esetben a vitatott formatervezési minta a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében újnak tekinthető, de nem tekinthető úgy, hogy az említett 6. cikk értelmében egyéni jelleggel rendelkezik.

⁷ Az ezen ítélet ellen benyújtott fellebbezést a Bíróság a 2014. július 17-i [Kastenholz kontra OHIM](#) végzéssel elutasította (C-435/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2124).

Ezzel szemben, amennyiben az e cikk által meghatározott feltétel túlmegegy a 6/2002 rendelet 5. cikke által meghatározott feltételen, a tájékozott használóra gyakorolt, a rendelet 6. cikke értelmében eltérő összbenyomás kizárólag az ütköző formatervezési minták közötti objektív különbségek fennállásán alapulhat. Ezen különbségeknek tehát elegendőeknek kell lenniük ahhoz, hogy megfeleljenek az újdonság 6/2002 rendelet 5. cikkében foglalt feltételének.

3. Egyéni jelleg

a) Értékelési szempontok

- [2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet \(C-345/13, EU:C:2014:2013\)](#)

A Karen Millen Fashions Ltd egy csíkos blúzt és egy fekete kötött felsőt tervezett és értékesített Írországon. A Dunnes Stores és a Dunnes Stores (Limerick) Ltd. vásárolt a ruhadarabok példányaiból, majd Írországon kívül legyártatta e ruhadarabok utánzatait, és azokat írországi üzleteiben értékesítette. A Karen Millen Fashions arra hivatkozva, hogy az említett ruhák tekintetében lajstromozás nélküli közösségi formatervezésminta-oltalmak jogosultja, keresetet nyújtott be, amelyben többek között azt kérte, hogy tiltsák el a Dunnest e minták használatától, valamint kártérítést követelt. Az ügyben eljáró Supreme Court (legfelsőbb bíróság, Írország) előzetes döntéshozatal céljából a közösségi formatervezési minta egyéni jellegének értékelésére vonatkozó kérdéseket terjesztett a Bíróság elé.

A Bíróság kimondja, hogy a 6/2002 rendelet 6. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy egy formatervezési mintát egyéni jellegűnek lehessen tekinteni, az e minta által a tájékozott használóra tett összbenyomásnak különböznie kell attól az összbenyomástól, amelyet az ilyen használóra nem több korábbi formatervezési mintából származó egyedi elemek kombinációja, hanem egy vagy több korábbi formatervezési minta külön-külön tesz.

Az említett 6. cikket ugyanis a nyilvánosságra jutott bármely formatervezési minta által a tájékozott használóra tett összbenyomásra utalva úgy kell értelmezni, hogy valamely formatervezési minta egyéni jellegét egy vagy több konkrét, egyéni, meghatározott és a korábban nyilvánosságra jutott valamennyi formatervezési minta közül beazonosított formatervezési minta alapján kell megítélni.

- [2013. november 21-i El Hogar Perfecto del Siglo XXI kontra OHIM – Wenf International Advisers \(Dugóhúzó\) ítélet \(T-337/12, EU:T:2013:601\)](#)

Az El Hogar Perfecto del Siglo XXI, SL egy dugóhúzót ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A Wenf International Advisers Ltd. a formatervezési minta egyéni jellegének hiányára hivatkozva a minta megsemmisítését kérte. Az OHIM (jelenleg EUIPO) helyt adott a megsemmisítési kérelemnek.

A Törvényszék elutasítja a keresetet, és megállapítja, hogy a formatervezési minták egyéni jellegét, a 6/2002 rendelet 6. cikke szerint, az ütköző formatervezési minták által a tájékozott használóra tett összbenyomások összehasonlításával és az alkotói szabadság fokának figyelembevételével kell megítélni. Ennélfogva azon szempont, amely a korábbi formatervezési

minta azon használatbeli kényelmetlenségeivel vagy nehézségeivel kapcsolatos, amelyeket a megtámadott formatervezési minta kialakítása állítólag kiküszöbölt, nem szerepel a formatervezési minták egyéni jellegének megítélésénél figyelembe vehető szempontok között. Egyébként, miként az a 6/2002 rendelet 1. és 3. cikkéből következik, a formatervezési mintához fűződő jogok célja a termékek (külső) megjelenésének védelme, és nem a használati vagy működési módzataik kialakításának védelme.

- [2021. június 16-i Davide Groppi kontra EUIPO – Viabizzuno \(Asztali lámpa\) ítélet \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)⁸⁹

A Davide Groppi Srl 2014. július 16-án egy asztali lámpát ábrázoló közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentést nyújtott be az EUIPO-hoz. A formatervezési minta lajstromozását követően a Viabizzuno Srl megsemmisítési kérelmet nyújtott be, amelynek alátámasztására a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének az ugyanezen rendelet 6. cikkével¹⁰ összefüggésben értelmezett b) pontjára¹¹ hivatkozott, amely egy korábbi, 2011. szeptember 22-i formatervezési mintára vonatkozott. Ezt a korábbi formatervezési mintát 2018. október 30-án lajstromozták.

2018. november 22-én a megsemmisítési osztály megsemmisítette a Davide Groppi formatervezési mintájának oltalmát, azzal az indokkal, hogy az nem rendelkezik a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében vett egyéni jelleggel. A fellebbezési tanács helybenhagyta ezt a határozatot, és úgy vélekedett, hogy az a körülmény, hogy a korábbi formatervezési minta oltalmának megsemmisítését kérték, nem releváns, mivel csak annak van jelentősége, hogy nyilvánosságra jutott-e.

A Törvényszék, amelyhez hatályon kívül helyezés iránti keresetet nyújtottak be, elutasítja a Davide Groppi keresetét. A Törvényszék első ízben hangsúlyozza, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított megsemmisítési kérelem alátámasztására hivatkozott korábbi formatervezési minta oltalmának a közigazgatási eljárás során történő megsemmisítése nem jár következményekkel. Ezenkívül pontosítja az azon termékek természete által az ugyanezen rendelkezésen alapuló megsemmisítési ok vizsgálatokor játszott szerep korlátait, amelyekben a formatervezési minták megtestesülnek.

A Törvényszék hangsúlyozza, hogy az a körülmény, hogy a korábbi formatervezési minta oltalmát megsemmisítették, nem releváns, hiszen ezt megelőzően nyilvánosságra jutott. A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjának célja ugyanis az olyan formatervezési minták lajstromozásának megakadályozása, amelyek nem felelnek meg az oltalomképesség, különösen az említett rendelet 6. cikke értelmében vett „egyéni jelleg” feltételeinek, nem pedig valamely korábbi formatervezési minta oltalmának a fenntartása. E tekintetben emlékeztet arra, hogy az

⁸ Az ezen ítélet ellen benyújtott fellebbezés tekintetében a Bíróság úgy határozott, hogy az nem megengedhető (2021. november 26-i [David Groppi kontra EUIPO](#) végzés, C-490/21 P, nem tették közzé, EU:C:2014:968).

⁹ Lásd még: „I.3. b. Egyéni jelleg – Az érintett termék szerinti iparág” rovat.

¹⁰ A 6/2002 rendelet „Egyéni jelleg” című 6. cikkének (1) bekezdése szerint a közösségi formatervezési mintának egyéni jellege van, ha bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbemomást tesz a lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezési minta esetén a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően. E cikk (2) bekezdése ezenkívül pontosítja, hogy az egyéni jelleg megítélésakor figyelembe kell venni, hogy a szerző milyen alkotói szabadságokkal alakíthatta ki a mintát.

¹¹ A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően a közösségi formatervezésminta-oltalmat csak akkor lehet megsemmisíteni, ha a minta nem felel meg a 4–9. cikkében foglalt követelményeknek.

említett cikkben szereplő megsemmisítési okok nem illeszkednek a korábbi jogok kizárólag e jogok jogosultjai számára biztosított védelmének logikájába, amely jogoknak az érvénytelensége a közösségi formatervezési minta oltalmának megsemmisítési eljárását tárgytalanná tenné, hanem azokra főszabály szerint bárki hivatkozhat. Ami közelebbről a formatervezési minták 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének a rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett b) pontja szerinti egyéni jelleg értékelését illeti, a Törvényszék hangsúlyozza, hogy az említett rendelet (14) preambulumbekzdéséből az következik, hogy ezen értékelésnek annak meghatározásából kell állnia, hogy egyértelmű eltérés áll-e fenn a formatervezési minta által az azt megtekintő tájékozott használóra tett összbenyomás és az e használóra a már meglévő formatervezési minták által tett összbenyomás között. Pontosítja ugyanis, hogy a korábbi formatervezési minta egyedüli szerepe az iparág korábbi állapotának bemutatása, amely a szóban forgó termékre vonatkozó, már meglévő azon formatervezési mintáknak felel meg, amelyek az érintett formatervezési minta bejelentésének napján már nyilvánosságra jutottak. Ennélfogva, úgy véli, hogy kizárólag annak a körülménynek van jelentősége, hogy a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutott-e, nem pedig az említett formatervezési mintának biztosított azon oltalom terjedelmének, amely a lajstromozása érvényességéből ered.

b) Az érintett termék szerinti iparág

- [2010. június 22-i Shenzhen Taiden kontra OHIM – Bosch Security Systems \(Távközlési berendezés\) ítélet \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹²

A Shenzhen Taiden Industrial Co a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, távközlési berendezéseket ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A megsemmisítési osztály elutasította a formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránt a Bosch Security Systems BV által benyújtott kérelmet. Ezt a határozatot azonban a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte, mert úgy ítélte meg, hogy a vitatott formatervezési minta nem rendelkezik egyéni jelleggel, mivel az említett formatervezési minta és a korábbi nemzetközi formatervezési minta közötti különbségek nem voltak kellően észlelhetők ahhoz, hogy a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tegyenek.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva emlékeztet arra, hogy – amint az a 6/2002 rendelet (14) preambulumbekzdéséből is kitűnik – a formatervezési minta egyéni jellege megítélésakor figyelembe kell venni annak a terméknek a természetét, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül, és különösen a termék szerinti iparág sajátosságait.

- [2021. június 16-i Davide Groppi kontra EUIPO – Viabizzuno \(Asztali lámpa\) ítélet \(T-187/20, EU:T:2021:363\)](#)¹³

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,¹⁴ a Törvényszék, miután megállapítja, hogy a vitatott formatervezési minta a lajstromban szereplő

¹² Lásd még: „I.3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott használó” rovat.

¹³ Lásd még: „I.3. a. Egyéni jelleg – Értékelési szempontok” rovat.

¹⁴ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I.3. a. Egyéni jelleg – Értékelési szempontok” rovat, 9. o.

adatok szerint általános jelleggel lámpákra vonatkozik, emlékeztet arra, hogy bár a termékek ágazatának meghatározása releváns megfontolást képez a tájékozott használónak és e használó figyelemi szintjének, valamint a kidolgozást illetően rendelkezésre álló alkotói szabadság fokának meghatározásánál, valamint esetlegesen a tájékozott használóra tett összehasonlítások összehasonlításánál, ugyanakkor nem jelentheti hallgatólagosan azt, hogy a szóban forgó mintákkal érintett termékek hasonlóak lennének, vagy ugyanazon iparágba tartoznának. E tekintetben rámutat arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem tartalmaz a termékek hasonlóságára vonatkozóan semmiféle feltételt, és hogy valamely formatervezési minta oltalmát a termék jellegétől tenni függővé arra vezetne, hogy az említett oltalmat kizárólag azokra a mintákra korlátoznánk, amelyek egy meghatározott ágazatba tartoznak.

- [2021. november 10-i Eternit kontra EUIPO – Eternit Österreich \(Épületpanel\) ítélet \(T-193/20, EU:T:2021:782\)](#)

Az Eternit (Belgium) az EUIPO-hoz benyújtott bejelentés alapján egy épületpanelt ábrázoló közösségi formatervezési mintát lajstromoztatott. Az Eternit Österreich GmbH e minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be többek között azzal az indokkal, hogy a minta a zajvédő falhoz használt épületpanelt ábrázoló korábbi formatervezési mintához képest nem rendelkezik egyéni jelleggel.¹⁵ Az EUIPO megsemmisítette a vitatott formatervezési minta oltalmát annak megállapításával, hogy a minta nem rendelkezik egyéni jelleggel, mivel a tájékozott használó számára összességében a korábbi formatervezési mintára hasonlít.

A Törvényszék elutasítja az Eternit által az EUIPO határozata ellen benyújtott keresetet. A Törvényszék ebben az ügyben egyrészt tisztázza, hogy az ütköző formatervezési minták közül melyik tekintetében kell meghatározni az érintett ágazatot, a tájékozott használót és az alkotói szabadság fokát. Másrészt pontosítja, hogy a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének értékelése során relevánsak-e azok a ténylegesen forgalmazott termékek, amelyekben az ütköző formatervezési minták megtestesülnek, vagy amelyekre azokat alkalmazzák.

Először is, a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének értékelése lényegében négy szakaszból álló vizsgálaton alapul. E tekintetben pontosítja, hogy az elemzés első három szakaszát, vagyis az érintett ágazat, a tájékozott használó és az alkotói szabadság fokának meghatározását kizárólag a vitatott formatervezési minta vonatkozásában kell elvégezni. Tekintettel ugyanis arra, hogy a korábbi formatervezési minta egy olyan, teljesen eltérő ágazatba tartozhat, amelyet eltérő tájékozott használó és különböző alkotói szabadság jellemez, e minta a vizsgálat első három szakasza szempontjából nem releváns. Ezzel szemben az ütköző formatervezési minták által keltett összehasonlításból álló negyedik szakasz szükségessé teszi mind a vitatott formatervezési minta, mind a korábbi minta figyelembevételét.

Másodszor, a Törvényszék rámutat arra, hogy az egyéni jelleg értékelésének keretében bizonyos feltételek mellett figyelembe vehetők azok a ténylegesen forgalmazott termékek, amelyekben az

¹⁵ A 6/2002 rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a közösségi formatervezésminta-oltalmat meg lehet semmisíteni, ha nem rendelkezik olyan egyéni jelleggel, amely bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összehasonlítást tesz.

ütköző formatervezési minták megtestesülnek, illetve amelyekre azokat alkalmazzák. A Törvényszék pontosítja, hogy a ténylegesen forgalmazott termékek, illetve azok felhasználási módja akkor bír jelentőséggel, ha a szóban forgó formatervezési minta grafikai vagy fényképészeti ábrázolása önmagában nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy a minta mely aspektusai lesznek láthatók, illetve a mintát hogyan fogják vizuálisan észlelni. A ténylegesen forgalmazott termékek ezért kizárólag szemléltetés céljából, a formatervezési minták vizuális aspektusainak meghatározása érdekében vehetők figyelembe. Így a ténylegesen forgalmazott terméket nem lehet figyelembe venni, ha az annak tekintetében alkalmazott vagy azt tartalmazó formatervezési minta eltér a lajstromozott alaktól, vagy olyan jellemzőket mutat, amelyek nem tűnnek ki egyértelműen az említett formatervezési minta grafikai ábrázolásából.

c) Tájékozott használó

- [2011. október 20-i PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ítélet \(C-281/10 P, EU:C:2011:679\)](#)¹⁶

A PepsiCo Inc. egy kör alakú promóciós terméket ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A Grupo Promer Mon Graphic SA a formatervezési minta megsemmisítésére irányuló kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz, amelyet többek között egy korábbi formatervezési minta fennállására alapított. Az EUIPO fellebbezési tanácsa megállapította, hogy a szóban forgó formatervezési minták eltérő összbemutatót tesz a tájékozott felhasználóra, és ezért a vitatott formatervezési minta nem ütközik a hivatkozott korábbi joggal. A kereset tárgyában eljáró Törvényszék azonban azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács által megállapított különbségek nem elegendőek ahhoz, hogy a vitatott formatervezési minta a tájékozott használóban eltérő összbemutatót alakítson ki, mint a korábbi formatervezési minta.

A fellebbezés tárgyában eljáró és azt végül elutasító Bíróság pontosította a tájékozott felhasználó fogalmát.

A tájékozott használónak a természetéből fakad, hogy a szóban forgó formatervezési mintákat – amikor lehetséges – közvetlenül hasonlítja össze. Nem zárható azonban ki, hogy az ilyen összehasonlítás az érintett területen megvalósíthatatlan vagy szokatlan, például sajátos körülmények vagy a szóban forgó formatervezési mintákkal ábrázolt tárgyak tulajdonságai miatt. Mivel a 6/2002 rendelet összefüggésében nem található erre vonatkozóan pontos útmutatás, nem lehet azt megállapítani, hogy az uniós jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a lehetséges formatervezési minták értékelését a közvetlen összehasonlításra korlátozza.

Ami a tájékozott használó figyelmének szintjét illeti, az ilyen használó ugyan nem a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó, aki rendszerint egészében érzékeli a formatervezési mintát, és nem vizsgálja annak egyes részeit, de nem is olyan szakértő vagy szakember, aki képes részletesen megfigyelni az ütköző formatervezési minták között esetlegesen fennálló minimális eltéréseket. Így a „tájékozott” jelző azt sugallja, hogy a használó – bár nem tervező vagy műszaki szakértő – ismeri az érintett ágazatban jelen lévő különböző

¹⁶ Lásd még: 2010. március 18-i [Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM – PepsiCo \(Kör alakú promóciós termék ábrázolása\)](#) (T-9/07, EU:T:2010:96), amely az „I. 7. Korábbi formatervezési mintával való ütközés” rovatban szerepel.

formatervezési mintákat, bizonyos fokú ismeretekkel rendelkezik az említett formatervezési mintákat rendszerint alkotó elemekről, és az érintett termékekre irányuló érdeklődéséből adódóan azok használata során viszonylag magas fokú figyelmet tanúsít.

- [2010. június 22-i Shenzhen Taiden kontra OHIM – Bosch Security Systems \(Távközlési berendezés\) ítélet \(T-153/08, EU:T:2010:248\)](#)¹⁷

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,¹⁸ a Törvényszék részletesen kifejtette a tájékozott használó fogalmát, hangsúlyozva, hogy a „használói” minőség feltételezi, hogy az érintett személy használja azt az árut, amelyben a formatervezési minta megtestesül, annak a célnak megfelelően, amelyre az említett árut szánták, és hogy a „tájékozott” jelző azt sugallja, miszerint a használó – anélkül, hogy tervező vagy technikai szakértő lenne – ismeri az érintett ágazatban jelen lévő különböző formatervezési mintákat, bizonyos fokú ismeretekkel rendelkezik az említett formatervezési mintákat rendszerint alkotó elemek vonatkozásában, és az érintett áruk irányában megnyilvánuló érdeklődése folytán azok használata során viszonylag magas fokú figyelmet tanúsít. Mindazonáltal e körülmény nem vonja maga után, hogy a tájékozott használó – az érintett termék használata folytán szerzett tapasztalatain túl – képes lenne megkülönböztetni egymástól az áru küllemének azon aspektusait, amelyeket annak technikai funkciója követel meg, és azokat, amelyek tetszőlegeseek.

- [2011. június 14-i Sphere Time kontra OHIM – Punch \(Szíjra erősített óra\) ítélet \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)¹⁹

A Sphere Time a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, szíjra erősített órákat ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A megsemmisítési osztály a Punch SAS megsemmisítési kérelmének helyt adva megsemmisítette a vitatott formatervezési mintát azon az alapon, hogy az nem rendelkezik egyéni jelleggel, mivel a korábbi formatervezési mintákkal azonos összbenyomást kelt.

A Törvényszék a fellebbezési tanácsnak a megsemmisítési osztály határozatát helybenhagyó határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva emlékeztet arra, hogy az akciós termékeket illetően a tájékozott használó fogalma magában foglalja egyrészt azokat a szakmabelieket, akik e termékeket a végső fogyasztók részére értékesítés céljából vásárolják meg, másrészt magukat ez utóbbi fogyasztókat is. Ebből következően az a tény, hogy a tájékozott használók e két csoportjának valamelyike az érintett formatervezési mintákat úgy észleli, mint amelyek azonos összbenyomást keltenek, elegendő annak megállapításához, hogy a vitatott formatervezési minta nem rendelkezik egyéni jelleggel.

¹⁷ Lásd még: „I.3. b. Egyéni jelleg – Az érintett termék szerinti iparág” rovat.

¹⁸ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I.3. b. Egyéni jelleg – Az érintett termék szerinti iparág” rovat, 10. o.

¹⁹ Lásd még: „I.3. e. Egyéni jelleg – Összbenyomás” és „I. 4. d. Nyilvánosságra jutás – Türelmi idő” rovat.

- [2019. június 13-i Visi/one kontra EUIPO – EasyFix \(járművekhez szánt adatlaptartó tokok\) ítélet \(T-74/18, EU:T:2019:417\)²⁰](#)

A Visi/one GmbH a 6/2002 rendelet alapján az EUIPO-nál lajstromozott, járművekhez való adatlaptartó tokokat, tájékoztató táblákat ábrázoló közösségi formatervezési minták oltalmának jogosultja volt. Az EUIPO megsemmisítési osztálya az EasyFix GmbH által benyújtott megsemmisítési kérelemnek helyt adva a vitatott formatervezésiminta-oltalmat az egyéni jelleg hiánya miatt megsemmisítette.

A Törvényszék a fellebbezési tanácsnak a megsemmisítési osztály határozatát helybenhagyó határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva úgy ítéli meg, hogy a vitatott formatervezési minták és a korábbi formatervezési minta közötti különbségek nem eléggé markánsak ahhoz, hogy önmagukban eltérő összbenyomást tegyenek a tájékozott használóra.

A tájékozott használó ismereti és figyelmi szintjét illetően a Törvényszék megállapítja, hogy az ítélezési gyakorlatból főként az derül ki, hogy még ha e referenciaszemély rendelkezik is bizonyos fokú ismeretekkel az érintett ágazatban fellelhető különféle formatervezési mintákkal kapcsolatban, valamint azok használatát illetően viszonylag magas figyelmi szintet tanúsít, és különösen éber, akkor sem olyan szakértő vagy specialista, mint például egy olyan (szabadalmi jogi) szakember, aki képes az ütköző formatervezési minták között esetlegesen fennálló minimális eltéréseket részletesen megfigyelni.

d) Az alkotói szabadság foka

- [2012. november 13-i Antrax It kontra OHIM – THC \(Fűtőberendezések\) ítélet \(T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592\)](#)

Az Antrax It Srl a 6/2002 rendelet alapján nyolc olyan, az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, fűtőberendezéseket ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt, amelyek közül kettő volt a jelen ügy tárgya. A megsemmisítési osztály, helyt adva a The Heating Company megsemmisítési kérelmének, a vitatott formatervezésiminta-oltalmakat az újdonság hiánya miatt megsemmisítette. A fellebbezési tanács a megsemmisítési osztály határozatát megfelelő indokolás hiánya miatt hatályon kívül helyezte, és a vitatott formatervezésiminta-oltalmakat megsemmisítette az egyéni jelleg hiánya miatt.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozatai ellen benyújtott és általa végül ezt meghaladó részében elutasított keresetek tárgyában eljárva hatályon kívül helyezte a fellebbezési tanács határozatait azon részükben, amelyben azok megsemmisítették a vitatott formatervezésiminta-oltalmakat.

Ez az ügy alkalmat nyújtott a Törvényszéknek arra, hogy tisztázza a formatervezési minta tervezőjét megillető alkotói szabadság mértékének meghatározására szolgáló szempontokat, a formatervezési minta egyéni jellegének megítélése keretében. A Törvényszék rámutat arra, hogy az alkotói szabadság fokát többek között a terméknek vagy a termék egyik elemének műszaki

²⁰ Lásd még: „I. 4. a. Nyilvánosságra jutás – Értékelési szempontok” rovat.

funkciója által megszabott jellemzőkhöz kapcsolódó követelmények, sőt a termékre vonatkozó jogszabályi előírások határozzák meg. Ezeknek a követelményeknek köszönhetően bizonyos jellemzők szabvánnyá, és így az érintett termékre alkalmazott formatervezési mintáknál általánossá válnak. Ennek következtében, minél nagyobb a szerző alkotói szabadságfoka a minta kialakításakor, annál kisebb a valószínűsége, hogy az összehasonlított minták közötti másodlagos különbségek a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltenek. Ezzel szemben, minél korlátozottabb a szerző alkotói szabadságfoka a minta kialakításakor, annál nagyobb a valószínűsége, hogy az összehasonlított minták közötti apróbb különbségek a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltenek. Így a minta kialakításánál rendelkezésre álló nagy fokú alkotói szabadság megerősíti azt a megállapítást, hogy az olyan összehasonlított formatervezési minták, amelyek nem mutatnak jelentős eltéréseket, ugyanolyan összbenyomást tesznek a tájékozott használóra. Ebben az összefüggésben a technikai állásának esetleges telítettsége, amely abból következik, hogy állítólag léteznek más, az érintett mintával azonos általános jellemzőkkel bíró formatervezési minták, releváns, amennyiben alkalmas arra, hogy fogékonyabbá tegye a tájékozott használót ezen különböző minták belső arányainak különbségeire.

- [2015. szeptember 10-i H&M Hennes & Mauritz kontra OHIM – Yves Saint Laurent \(Kéztáskák\) ítélet \(T-525/13, EU:T:2015:617\)](#)

Az Yves Saint Laurent SAS a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, kéztáskákat ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A fellebbezési tanács a megsemmisítési osztály határozatát megerősítve azzal az indokkal utasította el a H&M Hennes & Mauritz BV & Co KG által egy korábbi formatervezési minta alapján benyújtott megsemmisítési kérelmet, hogy az alkotói szabadság foka széles, de a tájékozott felhasználó szempontjából nem szünteti meg az ütköző formatervezési minták közötti lényeges különbségeket.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva tisztázta az alkotói szabadság fokának fogalmát.

Ebben az ítéletben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a formatervezési minta megtervezésénél érvényesülő alkotói szabadság fokát többek között a terméknek vagy a termék valamely elemének műszaki funkciója által megkövetelt jellegzetességekhez társuló kötöttségek, illetve a termékre vonatkozó jogszabályi előírások határozzák meg. E kötöttségek bizonyos jellegzetességek szabványosodását eredményezik, amelyek így az érintett termék tekintetében alkalmazott formatervezési minták közül számos mintában közössé válnak. Ennélfogva, minél nagyobb alkotói szabadsággal rendelkezik az alkotó a minta kialakításakor, annál kevesebb apró eltérésre van szükség az ütköző minták között ahhoz, hogy a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltsenek. Ezzel szemben, minél korlátozottabb az említett alkotó szabadsága, annál több ilyen eltérésre van szükség ahhoz, hogy a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltsenek. A Törvényszék tehát megállapítja, hogy a minta kialakításánál rendelkezésre álló nagy fokú alkotói szabadság megerősíti azt a megállapítást, hogy az olyan összehasonlított formatervezési minták, amelyek nem mutatnak jelentős eltéréseket, ugyanolyan összbenyomást tesznek a tájékozott használóra.

A Törvényszék továbbá kifejti, hogy a 6/2002 rendeletnek az egyéni jelleg értékelésére vonatkozó 6. cikkének (1) bekezdése tartalmazza az ütköző formatervezési minták által keltett összbemutatóra vonatkozó szempontot, a (2) bekezdése pedig kiemeli, hogy e célból figyelembe kell venni az alkotói szabadság fokát. E rendelkezésekből az következik, hogy a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének értékelése lényegében négy szakaszból álló vizsgálaton alapul. Ez a vizsgálat abból áll, hogy meg kell határozni elsőként azt a termékágazatot, amelynek a formatervezési minta majd a részét képezi vagy amelynek tekintetében azt alkalmazni kívánják, másodsor felhasználási területük szerint az említett termékek tájékozott használóját és – e tájékozott használót véve alapul – az előbb említett iparág ismeretének fokát, valamint a minták – lehetőleg közvetlenül történő – összehasonlításánál fennálló figyelmi szintet, harmadsor az alkotónak a minta kialakításánál rendelkezésre álló alkotói szabadságának fokát, negyedsor pedig a szóban forgó minták összehasonlításának eredményét, figyelembe véve az érintett ágazatot, az alkotói szabadság fokát, valamint a vitatott minta és valamennyi, nyilvánosságra jutott korábbi minta által a tájékozott használóra tett összbemutatókat. Ily módon noha az alkotói szabadság fokára vonatkozó tényező „megerősítheti” (vagy *a contrario* árnyalhatja) a szóban forgó egyes minták által keltett összbemutatóra vonatkozó következtetést, az említett alkotói szabadságfok értékelése nem képezi a szóban forgó egyes minták által keltett összbemutató összehasonlításának előzetes és elvont szakaszát.

A jelen esetben a Törvényszék arra a következtetésre jut, hogy a fellebbezési tanács hibátlanul mutatott rá arra, hogy az alkotói szabadsággal kapcsolatos tényező önmagában nem határozhatja meg valamely minta egyéni jellegének értékelését, hanem olyan elemet képez, amelyet ezen értékelésnél figyelembe kell venni. A Törvényszék szerint a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy az említett tényező inkább olyan tényező, amely lehetővé teszi a vitatott minta egyéni jellegére irányuló értékelés árnyalását, nem pedig önálló tényező.

- [2019. június 6-i Porsche kontra EUIPO – Autec \(Gépjárművek\) ítélet \(T-209/18, EU:T:2019:377\)²¹](#)

Ebben az ítéletben a Törvényszék elutasítja az EUIPO fellebbezési tanácsa azon határozatának hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresetet, amellyel a fellebbezési tanács a 6/2002 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti egyéni jelleg hiánya miatt megsemmisítette a Porsche 911 típusú gépjármű 991-es sorozatmodelljét ábrázoló, lajstromozott közösségi formatervezésminta-oltalmát.

Ez az ügy különösen arra a jogkérdésre irányult, hogy fennáll-e az oltalmat igazoló egyéni jelleg, amennyiben az érintett modell pusztán egy már meglévő és oltalom alatt álló modell „korszerűsítésének” minősül. A jelen ügyben arról a kérdéstről volt szó, hogy a Porsche 911 gépjármű 991-es sorozatának modellje kellőképpen különbözik-e a 997-es sorozat korábbi modelljétől ahhoz, hogy önmagában védelemben részesüljön. Mivel a 6/2002 rendelet a maximális oltalmi időt 25 évben állapítja meg, a korábbi modell „korszerűsített” modellje számára biztosított oltalom meghosszabbítaná az eredeti modell oltalmát. Erre vonatkozott a Porsche társaság és azon játékgártó közötti jogvita, amely a Porsche 911 modelljét használta kicsinyített modellek gyártásához és forgalmazásához.

²¹ Az ezen ítélet én ellen benyújtott fellebbezés tekintetében a Bíróság úgy határozott, hogy az nem megengedhető (2019. október 24-i [Porsche kontra EUIPO](#) végzés, C-613/19 P, EU:C:2019:905).

A Törvényszék úgy véli, hogy a Porsche 911 két sorozata közötti különbségek nem kellően markánsak ahhoz, hogy a két modell esetében eltérő összbenyomást keltsenek a tájékozott használókban, akik körébe nem kizárólag a sportautók használói, hanem általában véve a gépjárműhasználók tartoznak. A szóban forgó formatervezési minták valamennyi nézetből azt mutatják, hogy ezek a modellek mind formájukban, mind a karosszériájuk körvonalában, mind az ablakaik és ajtóik méretét, arányait, formáját és elrendezését tekintve alapvető jellemzőik tekintetében ténylegesen megegyeznek.

A Törvényszék erre tekintettel úgy ítéli meg, hogy a Porsche társaság állításával szemben a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében vett alkotói szabadságot nem korlátozhatják a fogyasztók elvárásai, akik a jelen esetben azt várták volna, hogy minden egyes későbbi sorozatban viszontlátják az eredeti alkotói alapötletet, az ilyen elvárások ugyanis nem jelentenek jogszabályi korlátot. Ezek az elvárások nem kapcsolódnak ugyanis azon termék – a gépjárművek – jellegéhez vagy rendeltetéséhez, amelyben a formatervezési minta megtestesül, és a gépjárművek megalkotója – függetlenül az esztétikai vagy kereskedelmi megfontolásoktól – nem köteles ezeket az elvárásokat tiszteletben tartani azon termék működésének biztosítása érdekében, amelyre a szóban forgó formatervezési mintát alkalmazni kívánják.

e) Összbenyomás

- [2011. június 14-i Sphere Time kontra OHIM – Punch \(Szíjra erősített óra\) ítélet \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)²²

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,²³ a Törvényszék megállapítja, hogy az összbenyomás konkrét értékelésekor a korábbi formatervezési minták grafikai ábrázolását nem külön-külön, egymást kizárva kell vizsgálni, hanem átfogóan kell értékelni azoknak az elemeknek az összességét, amelyek alapján az érintett formatervezési minta által keltett összbenyomás kellő pontossággal és bizonyossággal meghatározható.

Főként azokat a formatervezési mintákat illetően, amelyeket anélkül használnak, hogy azokat lajstromoztatták volna, nem zárható ki, hogy azokról nem készült olyan grafikai ábrázolás, amely valamennyi olyan lényeges részletüket mutatja, amely összevethető lenne a lajstromozásra irányuló bejelentésben szereplő ábrázolással. A Törvényszék szerint ezért túlzás lenne megkövetelni a megsemmisítési kérelem előterjesztőjétől azt, hogy minden esetben nyújtson be ilyen ábrázolást.

- [2021. november 10-i Sanford kontra EUIPO – Avery Zweckform \(Címkék\) ítélet \(T-443/20, EU:T:2021:767\)](#)²⁴

A Sanford LP a 6/2002 rendelet alapján az EUIPO-nál lajstromozott, címkéket ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A megsemmisítési osztály elutasította az Avery Zweckform GmbH által benyújtott megsemmisítési kérelmet. A fellebbezési tanács azonban a megsemmisítési osztály határozatát hatályon kívül helyezve azzal az indokkal semmisítette meg a

²² Lásd még: „I. 3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott használó” és „I. 4. d. Nyilvánosságra jutás – Türelmi idő” rovat.

²³ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I. 3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott használó” rovat, 13. o.

²⁴ Lásd még: „III. 2. d. Megsemmisítési kérelem és megsemmisítési eljárás – Kellő időben elő nem terjesztett bizonyítékok”.

vitatott formatervezési mintát, hogy az nem rendelkezik egyéni jelleggel, mivel a tájékozott felhasználóban ugyanolyan összbnyomást kelt, mint a megsemmisítési kérelem alapjául szolgáló korábbi formatervezési minta.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva hangsúlyozza, hogy az egyéni jelleg értékelése során, az összbnyomások összehasonlítása keretében a formatervezési mintákon szereplő védjegyek és megkülönböztetésre alkalmas megjelölések nem relevánsak.

A Törvényszék megállapítja, hogy az ütköző formatervezési minták közötti különbségek, amelyek a címke méretére, a henger magasságára, valamint a fekete nyomdajelek számára, helyzetére és méretére korlátozódnak, nem elegendőek ahhoz, hogy a tájékozott használóban eltérő összbnyomást keltsenek.

Megállapítja továbbá, hogy az ütköző formatervezési mintákon szereplő szó- és ábrás elemek az áruval illesztett olyan védjegyek vagy megkülönböztető megjelölések, amelyek az áru származására utalnak.

Ezek az elemek nem minősülnek az érintett áru megjelenését meghatározó jellegzetességnek, és így nem relevánsak az összbnyomások összehasonlítása során. A Törvényszék hozzáteszi, hogy még ha ezeket az elemeket relevánsnak is lehetne tekinteni, a tájékozott használó számára egyértelmű, hogy azok az áruk származásának jelzésére szolgálnak, így az összbnyomásban nem tulajdonít nekik jelentőséget.

- [2022. április 27-i Group Nivelles kontra OHIM – Easy Sanitary Solutions \(Zuhanylefolyó\) ítélet \(T-327/20, EU:T:2022:263\)](#)

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere megegyezik a C-361/15. sz. ügyben hozott, az előbbieken ismertetett ítélettel,²⁵ a Törvényszék az EUIPO által az első határozat jogerős hatályon kívül helyezését követően hozott új határozat hatályon kívül helyezése iránti kereset kapcsán jár el.²⁶ Az EUIPO fellebbezési tanácsa új határozatában elutasította a megsemmisítés iránti kérelmet azon az alapon, hogy a vitatott formatervezési minta egyéni jelleggel bír, és ezért *a fortiori* újnak minősül. A Törvényszéknek a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában alkalma nyílt arra, hogy tisztázza a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének értékelése során figyelembe vett releváns tényezőket.

A Törvényszék megerősíti a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének fennállását. Először is hangsúlyozza, hogy a vitatott formatervezési minta tárgyát képező terméktől eltérő termékben megtestesülő korábbi formatervezési minta főszabály szerint az egyéni jelleg értékelése szempontjából releváns korábbi formatervezési mintának minősül. Ezt követően pontosítja, hogy a zuhanylefolyó-berendezés csupán egyetlen elemét ábrázoló korábbi formatervezési minták jellemzőinek megállapítása kapcsán a fellebbezési tanács által vétett esetleges hibák nincsenek kihatással a határozat jogszerűségére, mivel a komplett formatervezési mintákkal való összehasonlítás nem volt hibás. Ugyanis, mivel egy adott korábbi formatervezési mintának egy teljes korábbi jogot kell képeznie, kizárólag a komplett zuhanylefolyó-berendezést ábrázoló

²⁵ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I. 1. b. A formatervezési minta meghatározása – A láthatóságra vonatkozó feltétel” rovat, 4. o.

²⁶ 2015. május 13-i [Group Nivelles kontra EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Zuhanylefolyó\) ítélet \(T-15/13, EU:T:2015:281\)](#).

formatervezési minták relevánsak. Végül, figyelembe véve a vitatott formatervezési minta elegáns és minimalista külső megjelenését, az eltérő összbenyomást kelt a korábbi formatervezési minta által keltett összbenyomáshoz képest, amelyet inkább a funkcionálisabb, és nem a dekoratív jellemzők határoznak meg.

4. Nyilvánosságra jutás

a) Értékelési szempontok

- [2014. február 13-i H. Gautzsch Großhandel ítélet \(C-479/12, EU:C:2014:75\)](#)

A Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH egy 2004-ben tervezett, baldachinos kerti pavilont forgalmazott Németországban. A társaság formatervezési mintája tekintetében lajstromozatlan közösségi formatervezésiminta-oltalomra hivatkozva bitorlási pert indított a H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG ellen, amely 2006 óta egy kínai székhelyű vállalkozás által gyártott kerti pavilont forgalmaz. A Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna azzal érvelt, hogy ez a kerti pavilon annak a formatervezési mintának a másolata, amelynek ő a jogosultja, és amely az ágazat fő kereskedői körében terjesztett szórólapokon is látható.

A Bíróság, amelyhez előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel fordultak, a „nyilvánosságra jutás” fogalmával kapcsolatban kimondja, hogy a 6/2002 rendelet 11. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, miszerint tekinthető úgy, hogy egy lajstromozatlan formatervezési minta a rendes üzletvitel során észszerűen juthat az érintett ágazaton belül az Unióban működő szakmai körök tudomására, amennyiben az említett formatervezési mintáról készült képeket terjesztettek az ezen ágazatban működő kereskedők között, aminek az előtte folyó ügy körülményeire tekintettel történő értékelése a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság feladata.

A 6/2002 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, miszerint tekinthető úgy, hogy egy lajstromozatlan formatervezési minta, jóllehet azt harmadik személyek számára kifejezett vagy hallgatólagos titoktartási kötelezettség terhe nélkül mutatták be, a rendes üzletvitel során észszerűen nem juthatott az érintett ágazaton belül az Unióban működő szakmai körök tudomására, amennyiben azt csak az említett ágazathoz tartozó egyetlen vállalkozás számára mutatták be, vagy azt csak az Unió területén kívül található valamely vállalkozás bemutatótermeiben állították ki, aminek az előtte folyó ügy körülményeire tekintettel történő értékelése a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság feladata.

- [2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet \(C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720\)²⁷](#)

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,²⁸ a fellebbezés tárgyában eljáró Bíróság úgy ítéli meg, hogy a formatervezési minta valamely másik formatervezési mintával való összehasonlításának az újdonság, valamint az egyéni jelleg

²⁷ Lásd még: „I. 1. b. A formatervezési minta meghatározása – A láthatóságra vonatkozó feltétel” és „I. 2. Újdonság” rovatok; 2015. május 13-i [Group Nivelles kontra OHIM – Easy Sanitary Solutions \(Zuhanylefolyó\)](#) ítélet (T-15/13, EU:T:2015:281).

²⁸ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I. 1. b. A formatervezési minta meghatározása – A láthatóságra vonatkozó feltétel” rovat, 4. o.

megállapítása szempontjából csak akkor van helye, ha a második nyilvánosságra jutott. Amennyiben egy minta olyannak tekinthető, mint amely nyilvánosságra jutott, akkor ez a nyilvánosságra hozatal az újdonság és az egyéni jelleg vizsgálata szempontjából is érvényes.

Továbbá a 6/2002 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „érintett ágazat” nem korlátozódik annak a terméknek az ágazatára, amely termékben a vitatott formatervezési minta megtestesíteni szándékozzák, illetve amelyre azt alkalmazni kívánják.

Ezért nincs okunk azt feltételezni, hogy azon termék tájékozott használójának, amelyben a vitatott minta megtestesül, vagy amelyre azt alkalmazzák, ismernie kell a korábbi mintát, amennyiben ez utóbbi valamely olyan iparágbeli termékben testesül meg, amely eltér a vitatott minta által érintett iparágtól, vagy amelyet az ilyen termékekre alkalmaznak.

- [2019. június 13-i Visi/one kontra EUIPO – EasyFix \(járművekhez szánt adatlaptartó tokok\) ítélet \(T-74/18, EU:T:2019:417\)](#)²⁹

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,³⁰ a Törvényszék megállapítja, hogy a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának megállapításához a vizsgálatot két lépésben kell elvégezni. Első lépésben azt kell vizsgálni, hogy a megsemmisítési kérelemben előadott elemek bizonyítják-e egyrészt a minta nyilvánosságra jutását megvalósító tényeket, másrészt e nyilvánosságra jutásnak a vitatott formatervezési minta bejelentési vagy elsőbbségi napjához viszonyított korábbi mivoltát. Második lépésben, amennyiben a vitatott minta jogosultja ennek ellenkezőjét állítja, azt kell vizsgálni, hogy az említett tények a rendes üzletvitel során az érintett ágazaton belül az Unióban működő szakmai körök tudomására juthattak-e, aminek hiányában a nyilvánosságra jutást hatástalannak kell tekinteni és nem vehető figyelembe.

A jelen ügyben a Törvényszék kimondja, hogy bár sajnálatos, hogy az EUIPO ügyviteli egységei a megsemmisítési kérelem B. mellékletét képező két katalógust nem az eredeti oldalszámoknak megfelelő, folyamatos számozással küldték meg a felperesnek, e körülmény semmiképp sem vonja kétségbe a megtámadott határozat jogszerűségét, a megtámadott határozat 4. pontjában ábrázolt, járművekhez szánt adatlaptartó tokok nyilvánosságra jutását képező tények bizonyítását és a nyilvánosságra jutás korábbi mivoltát illetően e B. melléklettel kapcsolatban, és különösen ezen iratoknak a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutása bizonyításának szempontjából vett bizonyító erejét illetően. Egyébként a felperes nem bizonyította, és nem is állította, hogy a jelen ügy körülményei akadályát képezhették volna annak, hogy e tények a szokásos üzletvitel során az érintett ágazaton belül az Unióban működő szakmai körök számára ismertté váljanak. Mivel nem állnak fenn ennek ellenkezőjét valószínűsítő olyan körülmények, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy az említett katalógusokat nem terjesztették az említett szakmai körökben, a fellebbezési tanács hiba nélkül állapíthatta meg a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutását.

²⁹ Lásd még: „3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott használó” rovat.

³⁰ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „1. 3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott használó” rovat, 14. o.

b) A nyilvánosságra jutás vélelme

- [2015. május 21-i Senz Technologies kontra OHIM – Impliva \(Esernyők\) ítélet \(T-22/13 és T-23/13, EU:T:2015:310\)](#)

A Senz Technologies BV a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, esernyőket ábrázoló két közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A megsemmisítési osztály az Impliva BV megsemmisítési kérelmének helyt adva megsemmisítette a vitatott formatervezési mintákat azon az alapon, hogy egy nyilvánosságra jutott korábbi szabadalomhoz képest újdonságuk ellenére nem rendelkeznek egyéni jelleggel.

A Törvényszék a fellebbezési tanácsnak a megsemmisítési osztály határozatát helybenhagyó határozata ellen benyújtott és általa végül elfogadott kereset tárgyában eljárva emlékeztet arra, hogy a formatervezési mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha az a fél, aki a nyilvánosságra jutásra hivatkozik, bizonyította a nyilvánosságra jutást megvalósító tényeket, és ez a vélelem a nyilvánosságra jutást megvalósító tények megvalósulásának helyétől függetlenül alkalmazandó.

A Törvényszék szerint az a kérdés, hogy az érintett ágazaton belül működő szakmai körökhöz tartozó személyek észszerűen tudomást szerezhettek-e az Unió területén kívül bekövetkezett eseményekről, olyan ténykérdés, amelyet illetően a válasz az egyes ügyek körülményeinek az értékelésétől függ. Az említett értékelés elvégzéséhez azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy azon ténybeli elemek alapján, amelyeket a nyilvánosságra jutást vitató félnek kell szolgáltatnia, úgy kell-e tekinteni, hogy e köröknek valójában nem volt lehetősége a nyilvánosságra jutást megvalósító eseményekről tudomást szerezni, egyúttal figyelembe véve azt, ami észszerűen megkövetelhető e köröktől a technika korábbi állásának ismerete tekintetében. E ténybeli elemek vonatkozhatnak a szakmai körök összetételére, szakképesítéseikre, szokásaikra és magatartásaikra, tevékenységeik terjedelmére, azokon az eseményeken való jelenlétükre, amelyeken a formatervezési mintákat bemutatják, a szóban forgó minta jellegzetességeire, így más termékekkel vagy ágazatokkal való kapcsolatukra, és azon termékek jellegzetességeire, amelyekbe a szóban forgó formatervezési mintát beillesztették, különösen az érintett termék technikai jellegére. Mindenesetre a mintát nem lehet a rendes üzletvitel során tudomásra jutottnak tekinteni, ha az érintett ágazaton belül működő szakmai körök csak véletlenül szerezhettek arról tudomást.

A Törvényszék ezenkívül rámutatott, hogy a 6/2002 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése egyáltalán nem követeli meg, hogy a korábbi formatervezési mintát valamely termék gyártása vagy forgalmazása érdekében felhasználják. Mindazonáltal az, hogy a formatervezési minta soha nem testesült meg egy termékben, csak akkor bírna jelentőséggel, ha bizonyított lenne, hogy az érintett ágazaton belül működő szakmai körök általánosságban nem tekintenek be a szabadalmi lajstromokba, illetve az érintett ágazaton belül működő szakmai körök általában semmilyen jelentőséget nem tulajdonítanak a szabadalmoknak.

c) A nyilvánosságra jutás bizonyítása

- [2018. február 27-i Gramberg kontra EUIPO – Mahdavi Sabet \(Telefontok\) ítélet \(T-166/15, EU:T:2018:100\)](#)

S. M. Sabet egy mobiltelefonokat ábrázoló közösségi formatervezésiminta-oltalmat lajstromoztatott. C. Gramberg kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz a formatervezési minta oltalmának újdonság hiánya miatti megsemmisítése iránt. Az említett formatervezési minta nyilvánosságra jutásának bizonyítására az „amazon.de” weboldalról készített képernyőfelvételeket mutatott be. Az EUIPO fellebbezési tanácsa elutasította a megsemmisítési kérelmet, mivel a bizonyíték nem volt elegendő a nyilvánosságra jutás bizonyítására.

A Törvényszék egy kereset ügyében eljárva, amelynek végül helyt adott, a formatervezési minta nyilvánosságra jutása időpontjának bizonyítása érdekében hivatkozott internetes oldalakról származó bizonyítékok bizonyító erejéről foglalt állást.

Először is hangsúlyozza, hogy a formatervezési mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha az a fél, aki a nyilvánosságra jutásra hivatkozik, bizonyította a nyilvánosságra jutást megvalósító tényeket. E vélelem megdöntéséhez viszont a nyilvánosságra jutást vitató félnek kell a jogilag megkövetelt módon bizonyítania, hogy az adott ügy körülményei észszerűen megakadályozhatták, hogy e tények a rendes üzletvitel során az érintett ágazaton belül működő szakmai körök tudomására jussanak. Egy korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutása nem bizonyítható valószínűségekkel vagy vélelmekkel, annak konkrét és objektív tényeken kell alapulnia, amelyek igazolják a korábbi formatervezési minta tényleges nyilvánosságra jutását a piacon.

A megsemmisítést kérelmező által szolgáltatott bizonyítékokat egymáshoz képest kell értékelni. Ha ugyanis e bizonyítékok némelyike önmagában nem is elegendő a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának alátámasztására, ez nem változtat azon, hogy más dokumentumokkal vagy információkkal társítva vagy együtt értelmezve bizonyíthatják a nyilvánosságra jutást. Ezenfelül valamely dokumentum bizonyító erejének megítélésekor a benne foglalt információ valószínűségét és valóságtartalmát kell megvizsgálni. Figyelembe kell venni különösen az irat eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, valamint hogy tartalma alapján értelmesnek és hitelesnek tűnik-e.

A közösségi formatervezési mintákra vonatkozó, hatályos uniós szabályozás szerint egyfelől a megsemmisítést kérelmező szabadon választhatja meg az általa a megsemmisítési kérelmének alátámasztására az EUIPO elé terjeszteni szükségesnek vélt bizonyítékot, és másfelől az EUIPO köteles megvizsgálni az előterjesztett összes bizonyítékot annak érdekében, hogy ténylegesen bizonyítják-e a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutását.

Másodszor, a weboldalakról készített képernyőfelvételek bizonyító erejével kapcsolatban a Törvényszék rámutat arra, hogy még ha észszerűnek is tűnik azt feltételezni, hogy egy weboldal tartalma bármikor megváltoztatható, és hogy e tartalmat nehezen lehet utólag ellenőrizni, e megfontolások nem alkalmazhatók az „amazon.de” online értékesítési weboldalról készített képernyőfelvételekre, amely közvetlenül az ajánlat e weboldalon való elérhetőségének időpontja előtt tartalmazza az ASIN-számot (Amazon Standard Identification Number), amely a

katalógusban szereplő minden egyes áruhoz rendelt, az Amazon online értékesítési platformon ezen áru azonosítását szolgáló egyedi referenciaszám.

Továbbá, ha azt a vélelmet, hogy egy weboldal vagy más elektronikus dokumentum tartalmát bármikor meg lehet változtatni, az arra irányuló komoly és megvizsgált kétségek nélkül, automatikusan alkalmaznánk, hogy a jelen esetben a bizonyítékokat módosították, értelmetlenné tenné az uniós ítélkezési gyakorlatban megállapított azon elvet, amely szerint a megsemmisítést kérő által szolgáltatott bizonyítékokat egymáshoz képest kell értékelni.

- [2019. június 6-i Rietze kontra EUIPO – Volkswagen \(VW Caddy jármű\) ítélet \(T-192/18, EU:T:2019:379\)](#)

Ebben az ítéletben a Törvényszék helybenhagyta az EUIPO azon határozatát, amely szerint a VW Caddy járművet ábrázoló formatervezési minta újdonsággal bír a 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében és egyéni jelleggel ugyanezen rendelet 6. cikke értelmében. Az ügy alapját a miniatűr autókat forgalmazó felperes, a német Rietze társaság által indított megsemmisítési eljárás képezi. A vitatott formatervezési minta a Volkswagen által 2011-ben forgalomba hozott VW Caddy járművet ábrázoló minta volt. A korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának bizonyítása céljából a felperes e jármű egy korábbi modelljére, a 2004-ben forgalomba hozott VW Caddy (2K) Life-ra hivatkozott.

A Törvényszék először is elutasította a felperes azon érvét, amely szerint az EUIPO-nak egyrészt súlyoznia kellett volna az ütköző formatervezési minták jellemzőit, másrészt azok közös pontjait kellett volna vizsgálnia, harmadrészt pedig különbséget kellett volna tennie az esztétikai és a műszaki jellemzők között.

Másodszor a Törvényszék elutasította a felperes arra irányuló érvelését, hogy az EUIPO nem vett figyelembe olyan bizonyítékokat, amelyekben a korábbi formatervezési minta illusztrációja szerepelt. A Törvényszék emlékeztet arra, hogy a megsemmisítési kérelmet előterjesztő félnek kell a korábbi formatervezési minta pontos és teljes körű beazonosíthatóságához és bemutatásához szükséges adatokat szolgáltatnia, és nem követelhető meg a fellebbezési tanácstól, hogy kombinálja azon termék különböző ábrázolásait, amelyekben a korábbi formatervezési minta testet öltött, sem pedig az, hogy az ábrázolások nagy részében felbukkanó elemet egy olyan elemmel váltson fel, amely csupán az ábrázolások egyikén tűnik fel.

- [2021. október 20-i JMS Sports kontra EUIPO – Inter-Vion \(Spirálozott hajgumi ítélet\) \(T-823/19, EU:T:2021:718\)](#)

A JMS Sports sp. z o.o. az EUIPO-hoz 2010. június 24-én bejelentett, spirálozott hajgumit ábrázoló közösségi formatervezési minta jogosultja volt. Az Inter-Vion S. A. e formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be, többek között azzal az indokkal, hogy az nem rendelkezik új jelleggel. A korábbi formatervezési minták nyilvánosságra jutásának bizonyítása érdekében különféle internetes oldalakról készített, 2009-ből származó képernyőfelvételeket nyújtott be.

Az EUIPO fellebbezési tanácsa megállapította, hogy a vitatott formatervezési mintával azonos korábbi formatervezési minták nyilvánosságra jutását bizonyították. Ennélfogva arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott formatervezési mintát nem lehetett újnak tekinteni.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva pontosítja a formatervezési minta nyilvánosságra jutása időpontjának bizonyítása érdekében hivatkozott internetes oldalakról származó bizonyítékok bizonyító erejét.³¹

Először is a Törvényszék elfogadhatatlannak nyilvánítja az első alkalommal az előtte folyamatban lévő eljárásban benyújtott azon bizonyítékokat, amelyeket olyan bárki által szabadon hozzáférhető eszközök használata révén szereztek meg, mint a Google keresőmotor vagy a Wayback Machine. Ugyanis azok nem tartoznak a jogvitának a fellebbezési tanács előtti eljárás idején is ismert tényállási keretébe, és ennélfogva nem vehetők figyelembe a megtámadott határozat jogszerűségének felülvizsgálatánál.

Ezt követően, miután emlékeztet arra, hogy a megsemmisítést kérő fél szabadon választhatja meg a bizonyítékokat, a Törvényszék rámutat arra, hogy valamely formatervezési minta képeinek interneten való megjelenése olyan esemény, amely „közzétételnek”, és ennélfogva „nyilvánosságra jutásnak” minősíthető. Megjegyzi, hogy a képernyőfelvételek bizonyító ereje nem korlátozott.

A jelen ügyben megállapítja, hogy az internetes oldalak képernyőfelvételei egyértelműen a vitatott formatervezési mintával azonos formatervezési mintákat mutattak be, és egyértelműen feltüntették ezen oldalak teljes URL-címeit³², valamint a nyilvánosságra jutás időpontjait, amelyek korábbiak voltak, mint a vitatott formatervezési minta bejelentési napja. Ezenkívül az egyik képernyőfelvétel olyan egyéb, időbélyegzővel ellátott információkat is tartalmazott, amelyek internetfelhasználók hozzászólásaiból álltak és a 2009. november 1-jén történt nyilvánosságra jutást bizonyították.

Egyébként a Törvényszék hangsúlyozza, hogy pusztán annak elvont lehetősége, hogy valamely internetes oldal tartalmát vagy időpontját manipulálni lehet, nem elegendő indok arra, hogy megkérdőjelezze az ezen internetes oldal képernyőfelvételéből álló bizonyíték hitelességét. Ezt a hitelességet csak olyan tényekre való hivatkozással lehet megkérdőjelezni, amelyek konkrétan valamilyen manipulációra utalnak. Ezenkívül, még ha a Wayback Machine-ből származó képernyőfelvétel nem is tartalmazza a termék képét, az releváns információforrást képez, amely megerősíti a szóban forgó internetes oldalak egyike képernyőfelvételének megbízhatóságát. Ennélfogva a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a nyilvánosságra jutást bizonyították.

Végül a bizonyítási teher megoszlását illetően a Törvényszék megjegyzi, hogy mivel a megsemmisítési kérelem előterjesztője olyan, internetről származó bizonyítékokat terjesztett elő, amelyek bizonyították a korábbi formatervezési minták nyilvánosságra jutását, a vitatott formatervezésminta-oltalom jogosultjának feladata lett volna e bizonyítékok hitelességének hiányát bizonyítani. E tekintetben nem valamely internetes oldal manipulációjának bizonyítását

³¹ A 6/2002 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében.

³² Uniform Resource Locator.

követelték meg tőle, hanem azon konkrét körülmények megjelölését, amelyek szerinte hitelt érdemlő módon manipulációra utalnak, mint például a nyilvánvaló hamisításra utaló jelek, a szolgáltatott információk vitathatatlan ellentmondásai, vagy nyilvánvaló következetlenségek, amelyek ésszerűen igazolhatták volna a képernyőfelvételek hitelességével kapcsolatos kételyek fennállását.

d) Türelmi időszak

- [2011. június 14-i Sphere Time kontra OHIM – Punch \(Szíjra erősített óra\) ítélet \(T-68/10, EU:T:2011:269\)](#)³³

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került³⁴, a Törvényszék kimondja, hogy ahhoz, hogy a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése megsemmisítési eljárás keretén belül alkalmazható legyen, a megsemmisítés iránti kérelemmel érintett formatervezési minta jogosultjának kell bizonyítania azt, hogy ő az említett kérelem alátámasztásaként hivatkozott formatervezési minta szerzője vagy e szerző jogutódja. Emlékeztetőül, a 6/2002 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a nyilvánosságra jutás figyelmen kívül hagyását, ha a lajstromoztatni kért mintát a szerző, a jogutódja, vagy – valamelyiküktől származó tájékoztatás vagy valamelyikük cselekménye eredményeképpen – harmadik személy a bejelentési napot vagy az elsőbbség napját tizenkét hónappal megelőzően nyilvánosságra hozta.

5. Összetett termék alkotóelemét képező formatervezési minta

a) Az oltalmazhatóság feltételei

- [2014. szeptember 9-i Biscuits Poult kontra OHIM – Banketbakkerij Merba \(Keksz\) ítélet \(T-494/12, EU:T:2014:757\)](#)

A Biscuits Poult SAS a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, kekszeket ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A fellebbezési tanács a megsemmisítési osztálynak a Banketbakkerij Merba BV által benyújtott megsemmisítési kérelmet elutasító határozatát hatályon kívül helyezve a vitatott formatervezésiminta-oltalmat az egyéni jelleg hiánya miatt megsemmisítette.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva úgy ítéli meg, hogy a termék nem látható jellegzetességei, amelyek nem tartoznak a külső megjelenéséhez, nem vehetők figyelembe annak meghatározásánál, hogy a vitatott formatervezési minta oltalmazható-e.

A Törvényszék ebben az ítéletben pontosítja, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése kifejezetten a rendelet 3. cikkének c) pontja értelmében vett összetett termék alkotóelemét képező termékre alkalmazott vagy ilyen termékben megtestesülő mintákra vonatkozó sajátos

³³ Lásd még: „I. 3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott használó” és „I. 3. e. Összbenyomás” rovatok.

³⁴ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I. 3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott használó” rovat, 13. o.

szabályt állapít meg. E szabály szerint e minták csak akkor részesülnek oltalomban, ha egyrészt az alkotóelem az összetett termékbe történt beillesztését követően is látható marad annak rendeltetésszerű használata során, másrészt pedig az alkotóelem látható külső jellegzetességei önmagukban is megfelelnek az újdonság és az egyéni jelleg követelményeinek. A 6/2002 rendelet 3. cikkének c) pontja értelmében vett összetett termék alkotóelemeinek sajátos jellegére tekintettel ugyanis, amely alkotóelemek az összetett termék előállításától és értékesítésétől eltérő előállítás és értékesítés tárgyát képezhetik, észszerű, hogy a jogalkotó elismerje formatervezési mintaként történő lajstromozhatóságukat, azzal a feltétellel, hogy az összetett termékbe történt beillesztésüket követően láthatók maradnak, és kizárólag a szóban forgó alkotóelemeknek az összetett termék rendeltetésszerű használata során látható részei tekintetében, amennyiben e részek újak és egyéni jellegűek. A Törvényszék ebből azt a következtetést vonja le, hogy amennyiben valamely áru – a jelen esetben keksz – nem a 6/2002 rendelet 3. cikkének c) pontja értelmében vett összetett termék, mivel nem több, a szétszerelését és újra összeszerelését lehetővé tevő helyettesíthető alkotóelemből tevődik össze, a fellebbezési tanács nem tévedett annak megállapításával, hogy az áru nem látható jellegzetességei, amelyek nem tartoznak a külső megjelenéséhez, nem vehetők figyelembe annak meghatározásánál, hogy a vitatott formatervezési minta oltalomban részesíthető-e.

- [2014. október 3-i Cezar kontra OHIM – Poli-Eco \(Betét\) ítélet \(T-39/13, EU:T:2014:852\)](#)

A Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, lábazatokat ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A megsemmisítési osztály a Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. által benyújtott megsemmisítési kérelemnek helyt adva azzal az indokkal semmisítette meg a formatervezési mintát, hogy az nem új.

A Törvényszék a fellebbezési tanácsnak a megsemmisítési osztály határozatát helybenhagyó határozata ellen benyújtott és általa végül elfogadott kereset tárgyában eljárva úgy ítéli meg, hogy a közösségi formatervezési minta újdonsága és egyéni jellege nem értékelhető ezen formatervezési mintának olyan korábbi formatervezési mintával való összehasonlítása révén, amely valamely összetett termék alkotóelemeként a termék rendeltetésszerű használata során nem látható.

A láthatóság kritériuma tehát – ahogyan a 6/2002 rendelet (12) preambulumbekkezdésében szerepel, és amely szerint a formatervezési minták oltalma nem terjedhet ki azokra az alkotóelemekre, amelyek a termék rendeltetésszerű használata során nem láthatók, illetve az ilyen alkotóelem olyan külső jellegzetességeire, amelyek az alkotóelemnek a termékbe való beillesztését követően nem láthatók – alkalmazandó a korábbi formatervezési mintára.

- [2021. október 28-i Ferrari ítélet \(C-123/20, EU:C:2021:889\)](#)

A Ferrari először 2014. december 2-án egy sajtóközleményben mutatta be a nyilvánosságnak az FXX K felső kategóriás gépjárműmodellt, amely közlemény két, e gépjármű oldalnézetét, illetve előlnézetét ábrázoló fényképet tartalmazott.

A németországi székhelyű Mansory Design & Holding GmbH (a továbbiakban: Mansory Design) 2016 óta testreszabási kiegészítőket, ún. tuningelemeket gyártott és forgalmazott, melyek célja,

hogy a Ferrari egy másik, sorozatban előállított, közúti közlekedésre tervezett modelljének megjelenését úgy módosítsák, hogy az közelítsen a Ferrari FXX K megjelenéséhez.

A Ferrari bitorlási keresetet és kapcsolódó kérelmeket terjesztett elő a Mansory Design-nal szemben, három, az FXX K modell részeire, nevezetesen karosszériaelemeire vonatkozó, lajstromozás nélküli közösségi formatervezési minta által biztosított jogok állítólagos megsértése miatt. Ezek a lajstromozás nélküli közösségi formatervezési minták a 2014. december 2-i sajtóközlemény közzétételének pillanatában jöttek létre.

A Landgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális bíróság, Németország) teljes egészükben elutasította e kereseti kérelmeket. Az Oberlandesgericht Düsseldorfhoz (düsseldorfi regionális legfelsőbb bíróság, Németország) benyújtott fellebbezést követően ez utóbbi nem adott helyt a Ferrari kérelmének, mivel úgy ítélte meg, hogy az oltalom alá helyezettetni kívánt első és második formatervezési minta soha nem létezett, mivel a Ferrari nem bizonyította, hogy teljesülne a bizonyos fokú formai önállóság és egység minimumkövetelménye, míg a harmadik igényelt formatervezési minta az valóban létezik, azonban azt a Mansory Design nem bitorolta.

A Bíróság, amelyhez előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel fordultak, úgy foglalt állást, hogy valamely termék ábrázolásának nyilvánosságra jutása – például egy gépjárműről készült fényképek közzététele – eredményezheti a termék egy részének vagy alkotóelemének nyilvánosságra jutását, és amennyiben igen, akkor milyen mértékben kell e rész vagy alkotóelem megjelenésének önállóan lennie a termék egészéhez képest ahhoz, hogy e megjelenés egyéni jellegét vizsgálni lehessen.

A Bíróság többek között kimondja, hogy az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy valamely termék ábrázolásának nyilvánosságra jutása – például egy gépjárműről készült fényképek közzététele – e termék részére, vagy az említett, összetett termék alkotóelemére vonatkozó formatervezési minta nyilvánosságra jutását eredményezi, amennyiben e rész vagy alkotóelem megjelenése a nyilvánosságra jutást eredményező cselekmény során egyértelműen azonosítható.³⁵

Először is a Bíróság megállapítja, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalom keletkezéséhez megkövetelt anyagi feltételek, az újdonság és egyéni jelleg, függetlenül attól, hogy e formatervezési mintát lajstromozták-e, azonosak a termék és annak részei tekintetében.³⁶ Amennyiben az oltalom megszerzésének anyagi feltételei teljesülnek, a lajstromozás nélküli közösségi formatervezési minta létrejöttének alaki feltétele az e rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében előírt módon történő nyilvánosságra jutás.³⁷ Ahhoz, hogy a termék egészére vonatkozó formatervezési minta nyilvánosságra jutása a termék egy részére vonatkozó formatervezési minta nyilvánosságra jutását vonja maga után, elengedhetetlen, hogy e rész megjelenése a nyilvánosságra jutás során egyértelműen azonosítható legyen. Mindemellett ez nem jelenti azt, hogy a tervezők kötelesek lennének külön-külön nyilvánosságra hozni termékük minden olyan részét, amely tekintetében lajstromozás nélküli közösségi formatervezésiminta-oltalomban kívánnak részesülni.

³⁵ A 6/2002 rendelet 3. cikkének a) és c) pontja, 4. cikkének (2) bekezdése, valamint 11. cikkének (2) bekezdése értelmében.

³⁶ A 6/2002 rendelet 4–6. cikke értelmében.

³⁷ E cikknek megfelelően „a formatervezési mintát akkor kell a [z Unióban] nyilvánosságra jutottnak tekinteni, ha azt oly módon tették közzé, állították ki, hozták kereskedelmi forgalomba, vagy vált bárki számára hozzáférhetővé, hogy ezek az események a rendes üzletvitel során észszerűen juthattak az érintett ágazatban a [z Unióban] működő szakmai körök tudomására”.

Másodszor, a Bíróság kiemeli, hogy a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében vett „egyéni jelleg” fogalma³⁸ nem a termék formatervezési mintája és az azt alkotó részek formatervezési mintái közötti kapcsolatot szabályozza, hanem e formatervezési minták és más korábbi formatervezési minták közötti kapcsolatot. Ahhoz, hogy vizsgálni lehessen, hogy a termék valamely részének vagy az összetett termék valamely alkotóelemének megjelenése megfelel-e az egyéni jelleg feltételének, a szóban forgó résznek vagy alkotóelemnek a termék vagy összetett termék olyan látható szakaszát kell képeznie, amelyet a rajzolat, a körvonalak, a színek, az alak vagy a jellegzetes felület jól körülhatárolnak. Ez feltételezi, hogy e rész vagy ezen alkotóelem megjelenése önmagában alkalmas arra, hogy összbenyomást keltsen, és nem olvad bele teljesen a termék egészének megjelenésébe.

b) Összetett termék javítása

- [2017. december 20-i Acacia és D'Amato ítélet \(C-397/16 és C-435/16, EU:C:2017:992\)](#)

Az Audi és a Porsche több könnyűfém gépjármű-keréktárcsára vonatkozó közösségi formatervezési minta jogosultja volt. Az Acacia az eredeti keréktárcsákkal esztétikailag vagy funkcionálisan gyakran azonos, utángyártott keréktárcsákat gyártott. Az Audi és a Porsche keresetet indított a Tribunale di Milano (milánói bíróság, Olaszország) és a Landgericht Stuttgart (stuttgarti regionális bíróság, Németország) előtt lényegében annak megállapítása iránt, hogy a szóban forgó keréktárcsáknak az Acacia általi gyártása és forgalmazása a közösségi formatervezési mintáik bitorlását valósítja meg. A két határozattal szemben benyújtott fellebbezések tárgyában eljáró, előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjesztő olasz és a német bíróságok felfüggesztették az eljárást, hogy a 6/2002 rendelet 110. cikkének (1) bekezdésében előírt „javítási” záradék értelmezésére vonatkozóan előzetes döntéshozatal iránti kérdéseket tegyenek fel a Bíróságnak.

Ez a záradék azt tartalmazza, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalom nem terjed ki az összetett termék alkotóelemét képező termék mintájának a hasznosítására, ha az az összetett termékek eredeti megjelenésének helyreállítására irányuló javítását célozza.

Arra a kérdésre válaszolva, hogy a 6/2002 rendelet 110. cikkének (1) bekezdése annak a feltételnek rendeli-e alá az abban foglalt oltalom kizárását, hogy az oltalomban részesülő formatervezési minta azon összetett termék megjelenésétől függjön, amelybe a szóban forgó alkotóelem illeszkedik, a Bíróság kiemeli a 6/2002 rendelet 110. cikke (1) bekezdésének célját, amely arra irányul, hogy megakadályozza bizonyos pótalkatrészek esetében a kötött piacok kialakulását, és különösen azt, hogy az a fogyasztó, aki tartós és esetlegesen drága terméket vásárolt, a külső alkatrészek beszerzése tekintetében határozatlan ideig az összetett termék gyártójához legyen kötve. Ebben az összefüggésben a szó szerinti és a teleologikus értelmezés alapján a Bíróság megállapítja, hogy e rendelkezés hatálya nem korlátozódik az olyan összetett termék részét képező alkotóelemekre, „amelynek megjelenésétől az oltalomban részesülő formatervezési minta függ”, és kiemeli, hogy ezen értelmezés hozzájárul a „javítási” záradék azon célkitűzéséhez, hogy korlátozza a pótalkatrészek kötött piacainak kialakulását.

³⁸ A 6/2002 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a formatervezési mintának akkor van egyéni jellege, ha bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz.

A Bíróság, amelyhez ezen túlmenően a „javítási” záradékban foglalt kizárás alkalmazásához szükséges feltételekre irányuló kérdést is intéztek, legelőször is rámutat arra, hogy az említett kizárás csak olyan alkotóelemekre alkalmazható, amelyek közösségi formatervezési mintára vonatkozó oltalom tárgyát képezik, és amelyek következképpen megfelelnek a különösen a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételeknek. Ez utóbbi rendelkezés biztosítja az összetett termék alkotóelemét képező termék oltalmát, ha egyrészt az alkotóelem az összetett termékbe történt beillesztését követően is látható marad annak rendeltetésszerű használata során, másrészt pedig, ha az alkotóelem látható külső jellegzetességei önmagukban is megfelelnek az újdonság és az egyéni jelleg követelményeinek, amelyeket az említett rendelet 4. cikkének (1) bekezdése ír elő. Márpedig éppen ez a helyzet áll fenn azon gépjármű-keréktárcsákra vonatkozó közösségi formatervezési minták esetében, amelyeknek az érintett gépjárműgyártók a jogosultjai.

Ezt követően a Bíróság az említett keréktárcsákat a 110. cikk (1) bekezdése értelmében vett „összetett termék alkotóelemének” minősíti, mivel az ilyen keréktárcsa a gépjármű összetevője, amelynek hiányában e termék nem használható rendeltetésszerűen. Azon feltételt illetően, hogy az érintett alkatrész hasznosítása „az összetett termék [...] javítását célozza”, a Bíróság megjegyzi, hogy e „javítási” záradék kizár mindenfajta kedvtelési célú, vagy pusztán a kényelmet szolgáló hasznosítást, mint például az alkotóelem esztétikai okokból vagy az összetett termék egyedi kialakítása céljából való lecserélése, ellenben megköveteli, hogy a hasznosítása szükséges legyen a meghibásodott összetett termék megjavításához. Végül a Bíróság megítélése szerint a javítást az összetett termék eredeti megjelenésének helyreállításának céljából kell végezni. A Bíróság ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy e rendelkezés értelmében az összetett termék megjelenésének javításában részt vevő résznek láthatónak kell lennie. E megfontolásokra tekintettel a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy a 6/2002 rendelet 110. cikkének (1) bekezdése kizárólag az összetett termék azon alkotóelemeire vonatkozik, amelyek vizuálisan azonosak az eredeti alkotóelemmel, és nem vonatkozik arra az esetre, ha a cserealkatrész a színét vagy a méretét tekintve nem felel meg az eredeti alkotóelemnek, vagy ha az összetett termék megjelenése annak forgalomba hozatala óta megváltozott.

Végezetül a Bíróság azt a kérdést illetően, hogy a 6/2002 rendelet 110. cikkének (1) bekezdésében foglalt kizárásban részesülés megköveteli-e az összetett termék alkotóelemének gyártójától vagy értékesítőjétől, hogy ügyeljen arra, hogy az összetett terméknek ezen alkotóelem csak javítás céljából lehessen megszerezhető, és ha erre ügyelnie kell, ennek milyen módon kell megtörténnie, hangsúlyozza, hogy gondossági kötelezettség terheli az összetett termék alkotóelemének azon gyártóját vagy értékesítőjét, aki vagy amely az e rendelkezésben foglalt mentességben kíván részesülni. Ezen az alapon az ilyen gyártónak vagy értékesítőnek különösen a további hasznosítókat egyértelműen és látható módon tájékoztatnia kell a terméken, a csomagoláson, a katalógusokban vagy az eladási dokumentumokban egyrészt arról, hogy az érintett alkotóelem olyan formatervezési mintát testesít meg, amelynek nem tulajdonosa, és arról, hogy ezen alkotóelem kizárólag az összetett termék azon célból történő javításához hasznosítható, hogy e termék eredeti megjelenését helyreállítsák. E személyeknek a megfelelő eszközök – többek között szerződések – igénybevételével ügyelniük kell arra is, hogy a további hasznosítók a szóban forgó alkotóelemet ne olyan hasznosításra szánják, amely nem egyeztethető össze a 6/2002 rendelet 110. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételekkel,

továbbá tartózkodnia kell az ilyen alkotóelem eladásától abban az esetben, ha tudomásuk van arról, vagy észszerű okuk van azt feltételezni, hogy ezen alkotóelem nem az előírt feltételeknek megfelelően kerül hasznosításra.

6. A műszaki rendeltetésük által meghatározott és az összekapcsolható formatervezési minták

- [2018. március 8-i DOCERAM ítélet \(C-395/16, EU:C:2018:172\)](#)

A DOCERAM GmbH több, hegesztésnél használandó tájoló csapokra vonatkozó, lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultja volt. Ez a társaság abbahagyására való kötelezés iránti keresetet indított a CeramTec GmbH ellen, amely szintén gyárt és forgalmaz tájoló csapokat olyan változatokban, amelyek azonosak az ezen formatervezésiminta-oltalomban részesülő változatokkal. A megsemmisítés iránti viszontkereset nyomán az említett formatervezési mintákat megsemmisítették azon az alapon, hogy az érintett termékek külső jellegzetességeit kizárólag a műszaki rendeltetésük határozza meg.

Az ügyben eljáró Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális felsőbbbíróság, Németország) úgy határozott, hogy előzetes döntéshozatal céljából azt a kérdést terjeszti a Bíróság elé, hogy annak megítélésakor, hogy valamely termék külső jellegzetességei kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következményei-e, meghatározó-e az alternatív formatervezési minták megléte.

A Bíróság először is kimondta, hogy a 6/2002 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak megítélésakor, hogy valamely termék külső jellegzetességei kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következményei-e, meg kell vizsgálni, hogy e rendeltetés az egyetlen olyan tényező-e, amely e jellegzetességeket meghatározta, mivel az alternatív formatervezési minták megléte e tekintetben nem releváns.

Mindenekelőtt a szó szerinti értelmezés szempontjából a Bíróság megállapítja, hogy a 6/2002 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése nem tartalmaz kritériumokat annak értékelését illetően, hogy a termék érintett külső jellegzetességei kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következményei-e, és e rendelet rendelkezéseiből nem következik, hogy az érintett termékkel megegyező műszaki rendeltetés betöltését lehetővé tevő, alternatív formatervezési minták megléte lenne az említett cikk alkalmazását meghatározó egyetlen kritérium.

Ezt követően a Bíróság a rendszertani értelmezés szempontjából megjegyzi, hogy a 6/2002 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése az ezen rendelet II. címének „Az oltalmazhatóság feltételei” című 1. szakasza részét képezi, és azon esetre vonatkozik, amikor nem részesül közösségi formatervezésiminta-oltalomban a termék azon külső jellegzetessége, amely kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következménye. Az említett rendelet (10) preambulumbekkezdése szerint továbbá az oltalom ilyen esetben történő megtagadása nem vonja maga után a formatervezési minta esztétikai minőségének követelményét. Ebből arra következtet, hogy az ugyanezen rendelet szerinti oltalomban részesüléshez tehát nem szükséges az, hogy a szóban forgó termék megjelenésének esztétikai vetülete legyen.

Emlékeztet azonban arra, hogy a megjelenés képezi a formatervezési minta meghatározó elemét, és hogy az ilyen megállapítás a 6/2002 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének olyan értelmezését tűnik alátámasztani, amely szerint az említett rendelkezés kizárja az e rendelet által nyújtott oltalom alól azon esetet, ahol egy meghatározott műszaki rendeltetés betöltésének szükségessége az egyetlen tényező, amely e termék külső megjelenése egy jellegzetességének tervező általi kiválasztását meghatározta, míg más, különösen az említett termék vizuális megjelenésével kapcsolatos megfontolások nem játszottak e jellegzetesség megválasztásában semmilyen szerepet.

Végül a Bíróság megállapítja, hogy a 6/2002 rendelet által követett cél is ezt az értelmezést támasztja alá. Az említett rendelet (5) és (7) preambulumbekkezdéséből ugyanis kitűnik, hogy e rendelet célja egy olyan közösségi formatervezésiminta-oltalom létrehozása, amely közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, és egyetlen, az összes tagállamot magában foglaló területen oltalmat biztosít, valamint új termékek bevezetésére és fejlesztésére, továbbá az előállításukra irányuló befektetésekre is ösztönöz azzal, hogy fokozott oltalmat biztosít a formatervezési mintának. Így különösen a 6/2002 rendelet 8. cikkének az e rendelet (10) preambulumbekkezdésével együttesen értelmezett (1) bekezdését illetően e rendelkezés célja annak megakadályozása, hogy a műszaki haladást gátolja az olyan külső jellegzetességek formatervezésiminta-oltalomban való részesítése, amelyek kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következményei.

A Bíróság másodszor kimondta, hogy annak megítélésakor, hogy a termék érintett külső jellegzetességei kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következményei-e, a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie az adott eset valamennyi releváns, objektív körülményét, és e tekintetben nem lehet az „objektív megfigyelőre” tett benyomásra támaszkodni.

A Bíróság tisztázza, hogy az érintett formatervezési minta tekintetében e vizsgálatot azon objektív, az érintett termék külső jellegzetességeinek megválasztásának indokaira utaló körülményekre, a használatával kapcsolatos adatokra, illetve akár az ugyanazon műszaki rendeltetés betöltésére alkalmas alternatív formatervezési minták meglétére tekintettel kell elvégezni, amennyiben e körülményeket, adatokat vagy e minták meglétét megbízható bizonyítékok támasztják alá.

- [2020. november 18-i Tinnus Enterprises kontra EUIPO – Mystic Products és Koopman International \(Folyadékelosztó berendezések\) ítélet \(T-574/19, EU:T:2020:543\)](#)³⁹

A Tinnus Enterprises LLC a 2015. március 10-én az EUIPO-nál bejelentett, „folyadékelosztó berendezések” megnevezésű termékre való alkalmazásra szánt formatervezési minta jogosultja volt. 2016. június 7-én, illetve 2017. április 19-én a Mystic Products Import & Export SL, illetve a Koopman International BV a vitatott formatervezési mintára vonatkozó megsemmisítési kérelmet nyújtott be. Többek között a 6/2002 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésére hivatkoztak, amelynek értelmében nem részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban az olyan külső jellegzetesség, amely kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következménye.

³⁹ Az ezen ítélet ellen benyújtott fellebbezés tekintetében a Bíróság úgy határozott, hogy az nem megengedhető (2021. május 5-i [Tinnus Enterprises kontra EUIPO](#) ítélet (C-29/21 P, nem tették közzé, EU:C:2021:357).

2019. június 12-i helybenhagyó határozatával az EUIPO fellebbezési tanácsa megsemmisítette a szóban forgó formatervezési minta oltalmát, és megállapította, hogy az egy termék – folyadékelosztó berendezés – olyan külső jellegzetességein alapult, amelyek kizárólag e termék műszaki rendeltetésének következményei.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva első ízben értelmezi a 6/2002 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését, amelynek értelmében nem részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban az a külső jellegzetesség, amely kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következménye, és ezzel kiegészíti a Bíróság által a 2018. március 8-i DOCERAM ítéletben ismertetett elemzést.⁴⁰

Először is, a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a DOCERAM ítélet szerint annak megítélésakor, hogy valamely termék külső jellegzetességei kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következményei-e, meg kell vizsgálni, hogy e rendeltetés az egyetlen olyan tényező-e, amely e jellegzetességeket meghatározta, mivel az alternatív formatervezési minták megléte e tekintetben nem döntő jelentőségű. Az értékelést három lépésben kell elvégezni, először is meg kell határozni az érintett termék műszaki rendeltetését, másodszor elemezni kell az említett terméknek a külső jellegzetességeit, harmadszor meg kell vizsgálni a releváns objektív körülmények összességére tekintettel, hogy e jellegzetességek kizárólag az érintett termék műszaki rendeltetésének következményei-e. A Törvényszék pontosítja, hogy amennyiben az érintett termék külső jellegzetességeinek legalább egyike nem kizárólag az említett termék műszaki rendeltetésének következménye, a szóban forgó formatervezési minta oltalma továbbra is érvényes, és e jellegzetességnek biztosít oltalmat.

A Törvényszék továbbá kiemeli, hogy ha az érintett termék valamennyi külső jellegzetessége kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következménye, a szóban forgó formatervezési minta oltalma érvénytelen, kivéve ha úgy tűnik, hogy az említett jellegzetességek kialakítását olyan megfontolások vezérelték, amelyek nem kizárólag az érintett termék műszaki rendeltetésének betöltéséhez szükségesek, és amelyek többek között a pusztán műszaki rendeltetésen túlmutató vizuális összbenyomást keltenek.

Ezt követően, miután emlékeztet arra, hogy valamely termék külső jellegzetességeinek meghatározását, esettől függően, a formatervezési minta egyszerű vizuális elemzése által, vagy részletekbe menő vizsgálat alapján kell elvégezni, a Törvényszék helybenhagyja az EUIPO által elfogadott megközelítést, és úgy véli, hogy az a körülmény, hogy az érintett termék külső jellegzetességei és az azt alkotó egyes elemek egybeesnek, nem jelenti azt, hogy az EUIPO hibát követett volna el az említett jellegzetességek beazonosítása során.

Egyébiránt a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a DOCERAM ítélet szerint az ugyanazon műszaki rendeltetés elérését lehetővé tévő alternatív formatervezési minták megléte olyan releváns, objektív körülmény, amelyet figyelembe kell venni azon kérdés értékelésekor, hogy az érintett termék külső jellegzetességei kizárólag a műszaki rendeltetésének következményei-e. E tekintetben a Törvényszék úgy véli, hogy az EUIPO a szóban forgó formatervezési minta elemzésekor – helyesen – figyelembe vette nem csupán a Tinnus Enterprises többi formatervezési mintájának meglétét, hanem olyan más releváns, objektív körülményeket is, mint

⁴⁰ Lásd: 2018. március 8-i [DOCERAM](#) ítélet (C-395/16, EU:C:2018:172), amely bővebben a jelen ismertető „I. 6. A műszaki rendeltetésük által meghatározott és az összekapcsolható formatervezési minták” rovatában, a 30. oldalon szerepel.

például többek között annak európai szabadalmi bejelentése, annak megállapítását megelőzően, hogy az érintett termék külső jellegzetességeinek mindegyikét kizárólag annak műszaki rendeltetése határozta meg.

Végül a Törvényszék úgy véli, hogy az EUIPO a megbízható bizonyítékokkal alátámasztott releváns, objektív körülmények egészét figyelembe vette annak megállapítása előtt, hogy az érintett termék külső megjelenése nem a jellegzetességeinek az esztétikai megfontolások által meghatározott sajátos kialakításának következménye, hanem kizárólag az említett termék műszaki rendeltetésének következménye.

7. Korábbi formatervezési mintával való ütközés

- [2010. március 18-i Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM – PepsiCo \(Kör alakú promóciós termék ábrázolása\) ítélet \(T-9/07, EU:T:2010:96\)⁴¹](#)

A PepsiCo a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, promóciós játékcikket ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A fellebbezési tanács, hatályon kívül helyezve a megsemmisítési osztály határozatát, amely helyt adott a Grupo Promer megsemmisítési kérelmének, megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta nem ütközik egy korábbi formatervezési mintával.

A Törvényszék a fellebbezési tanácsnak határozata ellen benyújtott és általa végül elfogadott kereset tárgyában eljárva hatályon kívül helyezte az említett határozatot, mivel úgy ítélte meg, hogy az ütköző formatervezési minták közötti különbségek nem elegendőek ahhoz, hogy a tájékozott felhasználóban eltérő összbenyomást keltsenek.

A Törvényszék tisztázza, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalmakkal szembeni megsemmisítési okoknak a 6/2002 rendelet 25. cikkének (1) bekezdésében szereplő felsorolását kimerítő jellegűnek kell tekinteni, és abban nem szerepel a vitatott közösségi formatervezési minta jogosultjának rosszhiszeműsége. A Törvényszék emellett meghatározza a 6/2002 rendelet egyes alapfogalmait. Az „ütközés” fogalmát illetően a Törvényszék rámutat, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy a formatervezési minta akkor ütközik egy korábbi formatervezési mintával, ha – figyelembe véve azt is, hogy a szerző milyen alkotói szabadsággal alakíthatta ki az említett mintát – a tájékozott felhasználóban nem kelt a hivatkozott korábbi formatervezési mintától eltérő összbenyomást. A Törvényszék továbbá kifejtette „a formatervezési minta kitalálásakor kibontakozó alkotói szabadság foka”, a „tájékozott felhasználó” és az „összbenyomás” fogalmak tartalmát. A formatervezési minta kitalálásakor kibontakozó alkotói szabadság fokát illetően a Törvényszék kimondta, hogy azt többek között a terméknek vagy a termék egyik elemének műszaki funkciója által megszabott jellemzőkhöz kapcsolódó követelményekre vagy akár a termékre vonatkozó jogszabályi előírásokra tekintettel kell meghatározni.

⁴¹ Az ezen ítélettel szemben benyújtott fellebbezést a Bíróság az „I. 3. c. Egyéni jelleg – Tájékozott felhasználó” rovatban ismertetett, 2011. október 20-i [PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic](#) ítélettel (C-281/10 P, EU:C:2011:679) elutasította.

- [2021. április 21-i Bibita Group kontra EUIPO – Benkomers \(Italpalack\) ítélet \(T-326/20, EU:T:2021:208\)](#)

2017. március 13-án a Benkomers OOD egy italpalackot ábrázoló közösségi formatervezésiminta-oltalom lajstromozása iránti bejelentést nyújtott be az EUIPO-hoz. A formatervezési minta lajstromozását követően a felperes Bibita Group a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése d) pontjának iii. alpontjára hivatkozva a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be. A Bibita Group azt állította, hogy mivel a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése d) pontjának iii. alpontja keretében ugyanazon kritériumokat kell alkalmazni, mint amelyek az egyéni jellegnek az e rendelet 6. cikkével összefüggésben értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján történő értékelésére vonatkoznak, a vitatott formatervezési minta nem rendelkezik egyéni jelleggel a korábbi nemzetközi formatervezési mintához képest, amelynek ő a jogosultja, és amely a vitatott formatervezési minta bejelentését megelőző időpontban oltalom alatt állt. A megsemmisítési kérelmet⁴² a megsemmisítési osztály elutasította, az EUIPO fellebbezési tanácsa pedig elutasította a fellebbezést.

Ebben az ítéletben a Törvényszék elutasítja a Bibita Group által a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott keresetet, és pontosítja a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett „ütközés” fogalmát.

A Törvényszék mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy a formatervezési minta akkor ütközik egy korábbi formatervezési mintával, ha e minta – figyelembe véve az említett közösségi formatervezési minta kialakításakor élvezett alkotói szabadságot is – a tájékozott használóban nem kelt a hivatkozott korábbi formatervezési mintához képest eltérő összbenyomást.

Ezt követően, azon érvet illetően, hogy a korábbi formatervezési minta különösen széles oltalomban részesül, a Törvényszék kifejti, hogy a 6/2002 rendelet (14) preambulumbekkezdésében szereplő, a szóban forgó formatervezési minták által keltett „eltérő” összbenyomásra való hivatkozás ellenére e rendelet 6. cikkének szövege világos és egyértelmű. Az e rendelkezésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően tehát az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdése d) pontjának alkalmazása és a szóban forgó formatervezési minták közötti ütközés fennállásának értékelése céljából azt kell figyelembe venni, hogy valamely formatervezési minta akkor részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban, ha a tájékozott használóban a korábbi formatervezési mintától eltérő összbenyomást kelt.

A Törvényszék egyébiránt kiemeli, hogy még ha feltételezzük is, hogy bizonyított volt az, hogy a lajstromozásának időpontjában a korábbi formatervezési minta teljesen új volt az érintett iparágban, az ilyen forma egyedi jellege nem biztosít szélesebb körű oltalmat számára, mint amelyben a 6/2002 rendelet alapján részesül. Ezenkívül a korábbi formatervezési minta

⁴² A módosított 6/2002/EK rendelet 25. cikke (1) bekezdése d) pontjának iii. alpontja értelmében ha a közösségi formatervezési minta ütközik a bejelentés napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség időpontját – követően nyilvánosságra jutott olyan mintával, amelyre az említett napot megelőzően a Közösség területén joghatásokkal bíró mintaaltnak adtak az ipari minták nemzetközi lajstromozásáról szóló Hágai Megállapodás 1999. július 2-án, Genfben elfogadott Genfi Szövege (jóváhagyta a 2006. december 18-i 2006/954/EK tanácsi határozat [HL 2006. L 386., 28. o.]) alapján, vagy az ilyen minta bejelentésével.

állítólagosan újszerű jellege vagy megjelenésének eredetisége nincs hatással a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének értékelésére.

A Törvényszék végezetül, miután emlékeztetett a közösségi formatervezési minta egyéni jellegének értékelési szempontjaira, értékeli a szóban forgó formatervezési minták által a tájékozott használóra tett összbemutatót. Kiemeli, hogy az e tekintetben elvégzendő értékelés során a szóban forgó formatervezési minták közötti valamennyi megkülönböztető elemet figyelembe kell venni, kivéve azokat, amelyek nem kellően markánsak ezen összbemutató befolyásolásához.

Márpedig a szóban forgó formatervezési minták jelentős eltéréseket mutatnak. Következésképpen a Törvényszék megítélése szerint a fellebbezési tanács helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vitatott formatervezési minta nem ütközik a korábbi formatervezési mintával az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdése d) pontjának iii. alpontja értelmében.

8. Megkülönböztetésre alkalmas megjelölés későbbi formatervezési mintában történő használata

- [2010. május 12-i Beifa Group kontra OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußler \(Íróeszköz\) ítélet \(T-148/08, EU:T:2010:190\)](#)

A Beifa Group Co. Ltd. a 6/2002 rendelet alapján az OHIM-nál (jelenleg EUIPO) lajstromozott, íróeszközöket ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A megsemmisítési osztály, amely egy korábbi térbeli védjegy jogosultja, a Schwan-Stabilo Schwanhäußler GmbH & Co. KG által benyújtott megsemmisítési kérelem tárgyában járt el, megsemmisítette a vitatott formatervezési mintát. Lényegében azt állapította meg, hogy a korábbi védjegyet használták a vitatott formatervezési mintában, ezért az ahhoz hasonló. Mivel a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy által érintett áruk azonosak voltak, a megsemmisítési osztály szerint az említett termékekkel érintett vásárlóközönség számára fennállt az összetévesztés veszélye.

A Törvényszék a fellebbezési tanácsnak a megsemmisítési osztály határozatát helybenhagyó határozata ellen benyújtott és általa végül elfogadott kereset tárgyában eljárva hatályon kívül helyezi az említett határozatot, és pontosítja a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának értelmezését, amely úgy rendelkezik, hogy egy formatervezési mintát akkor lehet megsemmisíteni, ha egy későbbi formatervezési mintában megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használnak, és az arra vonatkozó közösségi jog vagy a tagállam joga a megjelölés jogosultját felhatalmazza az ilyen használat megtiltására. A Törvényszék szerint az említett cikk nem csupán a megjelölések azonosságának, hanem azok hasonlóságának esetét is felöleli, és ezért a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot azáltal, hogy úgy értelmezte e rendelkezést, hogy egy megkülönböztetésre alkalmas megjelölés jogosultja hivatkozhat arra annak érdekében, hogy egy későbbi formatervezési minta megsemmisítését kérje abban az esetben, amikor az említett formatervezési mintában olyan megjelölést használnak, amely hasonlóságot mutat az övével.

A Törvényszék ezenfelül vizsgálja a közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelem alátámasztásául a jogosult által hivatkozott tényleges használat igazolására vonatkozó kérelem benyújtásának módját, minthogy a 6/2002 rendelet erről kifejezetten nem rendelkezik. A Törvényszék rámutat, hogy az említett kérelmet kifejezetten így szövegezve és a megfelelő időben kell az EUIPO-hoz benyújtani. A közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölés tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelmet azonban nem lehet első ízben a fellebbezési tanács előtt előterjeszteni.

- [2019. szeptember 24-i Piaggio & C. kontra EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Segédmotoros kerékpárok\) ítélet \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴³](#)

A Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd a 6/2002 rendelet alapján az EUIPO-nál lajstromozott, segédmotoros kerékpárokat és motorkerékpárokat ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. Az EUIPO fellebbezési tanácsa, hatályon kívül helyezve a megsemmisítési osztály határozatát, amely helyt adott a Piaggio & C. SpA megsemmisítési kérelmének, megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta új és egyéni jellegű.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva kimondja, hogy a fellebbezési tanács nem követett el értékelési hibát annak megállapításával, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának alkalmazása szempontjából nem áll fenn az összetévesztés veszélye a releváns vásárlóközönség képzetében, a gondolati képzettársítás (asszociáció) veszélyét is beleértve.

Ebben az ítéletben a Törvényszék tisztázza a megkülönböztetésre alkalmas korábbi megjelölésnek egy formatervezési mintában való, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében történő használatát érintő, lajstromozott formatervezési mintákra vonatkozó megsemmisítési okhoz kapcsolódó hatályt és fogalmakat.

E tekintetben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy egyrészt a Piaggio & C. által hivatkozott, szintén a vitatott formatervezési minta oltalma alatt álló, térbeli robogóformából álló korábbi védjegy által keltett, a vitatott formatervezési mintától eltérő vizuális összbenyomás, másrészt a magas szintű figyelmet tanúsító átlagfogyasztó által döntése során az esztétikai megjelenésnek tulajdonított jelentőség kizárja azt, hogy a vitatott formatervezési mintában az érintett áruk azonossága ellenére a korábbi védjegyet használják.

A Törvényszék közelebbről arra mutat rá, hogy az átlagfogyasztó, aki nem tekinthető kiterjedt műszaki ismerettel rendelkező szakembernek, a korábbi védjeggyel védett térbeli robogóformát és a vitatott formatervezési minta formáját szemlélve nem képes spontán módon sem az áramvonalas burkolat és a nyereg alatti rész közötti X formát, sem a nyereg és az első idom közötti Ω formát felismerni, továbbá nem észleli automatikusan az első idom nyíl formáját még akkor sem, ha magas szintű figyelmet tanúsít. A karosszéria kapcsán inkább a korábbi védjegyben szereplő karosszéria elnyújtottabb alakjától való eltérést veszi észre ott, ahol a vitatott formatervezési mintában szereplő karosszéria alakja inkább félkörhöz hasonló. Összességében a magas szintű figyelmet tanúsító átlagfogyasztó a korábbi védjegy oltalma alatt

⁴³ Lásd még: „1. 9. Szerzői jog alapján oltalom alatt álló mű jogosulatlan használata”.

álló robogó térbeli formájára jellemző stílust, vonalvezetést és megjelenést vizuális szempontból a vitatott formatervezési minta stílusától, vonalvezetésétől és megjelenésétől eltérőként érzékeli.

9. Szerzői jog alapján oltalom alatt álló mű jogosulatlan használata

- [2013. október 23-i Viejo Valle kontra OHIM – Établissements Coquet \(Csíkozott csésze és csészealj, valamint csíkozott mélytányér\) ítélet \(T-566/11 és T-567/11, EU:T:2013:549\)](#)

A Viejo Valle, SA, csíkozott csészét és csészealjat, valamint csíkozott mélytányért ábrázoló közösségi formatervezési minták oltalmának jogosultja volt. A beavatkozó fél, az Établissements Coquet a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján e formatervezésiminta-oltalmak megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be. A felperes két olyan étkészletre hivatkozott, amelyekre a francia jog alapján szerzői jogi védelmet igényelt. Az OHIM (jelenleg EUIPO) a vitatott formatervezésiminta-oltalmakat megsemmisítette.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva emlékeztet arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikkének (3) bekezdése és a 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontja megköveteli, hogy annak, aki egy tagállami jogszabály szerint oltalomban részesülő szerzői jog alapján közösségi formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelmet nyújt be, e szerzői jog jogosultjának kell lennie, és az EUIPO előtt ezt bizonyítania kell.

Az a kérdés, hogy a megsemmisítési kérelem benyújtója e rendelkezés értelmében szerzői jogi jogosult-e, valamint a szerzői jogi jogosultság EUIPO előtti bizonyításának kérdése nem vonatkoztatható el a tagállami – a jelen esetben a francia – jogtól, amelyre a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkoztak. Az alkalmazandó nemzeti jog ebben az összefüggésben ugyanis főként úgy merül fel, hogy annak segítségével határozhatók meg a megsemmisítési kérelem alátámasztásaként hivatkozott mű megszerzésének szabályai és a hozzá fűződő szerzői jog bizonyítása.

- [2019. szeptember 24-i Piaggio & C. kontra EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group \(Segédmotoros kerékpárok\) ítélet \(T-219/18, EU:T:2019:681\)⁴⁴](#)

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,⁴⁵ a Törvényszék kimondja, hogy a fellebbezési tanács nem vétett mérlegelési hibát azzal, hogy a rendelkezésére álló információk alapján azt állapította meg, hogy a korábbi formatervezési mintának megfelelő, olasz és francia szerzői jog által védett robogómintát a vitatott formatervezési mintában nem használták jogosulatlanul a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának alkalmazása szempontjából.

A Törvényszék ezzel kapcsolatban rámutat, hogy az olasz szerzői jog alapján nem állapítható meg a korábbi formatervezési mintának megfelelő robogómodell formai jellemzői alkotta művészi és kreatív lényegnek a vitatott formatervezési mintában történő használata. A hátsó

⁴⁴ Lásd még: „I. 8. Megkülönböztetésre alkalmas megjelölés későbbi formatervezési mintában történő használata”.

⁴⁵ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I. 8. Megkülönböztetésre alkalmas megjelölés későbbi formatervezési mintában történő használata”, 36. o.

áramvonalas burkolat és a nyereg alatti rész közötti, valamint a nyereg alatti rész és az első idom közötti részen ugyanis a vitatott formatervezési minta inkább szögletesnek tűnő vonalvezetést mutat. A csúcsos első idom a sárvédőig inkább „nyakkendő”, mint nyíl alakú. A karosszériát illetően megállapítható, hogy a korábbi formatervezési mintában szereplő karosszéria csepp formájával ellentétben a vitatott formatervezési mintában szereplő karosszéria formája nem elnyújtott.

A Törvényszék szerint továbbá a korábbi formatervezési minta sajátos átfogó megjelenése, valamint a „lekerekített, nőies és »retró« jelleggel” bíró különös forma sem található meg a vitatott formatervezési mintában, amelyet egyenes és szögletes vonalak jellemeznek, és ezért a korábbi formatervezési mintának megfelelő mű és a vitatott formatervezési minta által keltett benyomások eltérőek.

II. A közösségi formatervezésiminta-oltalom tartalma

1. A formatervezésiminta-oltalomhoz való jogosultság

- [2009. július 2-i FEIA ítélet \(C-32/08, EU:C:2009:418\)](#)

A Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (a továbbiakban: FEIA) kidolgozta a D'ARTES projektet, amelynek keretében kézművesműhelyek szakemberek által megalkotott formaterv segítségével, értékesítés céljából, tárgyakból álló sorozatokat készíthetnek. Az AC&G SA projektfelügyelő volt felelős a formatervezők kiválasztásáért és a velük való megállapodások megkötéséért. Az AC&G SA a spanyol munka törvénykönyve hatálya alá nem tartozó, szóbeli szerződést kötött Cul de Sac Espacivaio Creativo SL-lel (a továbbiakban: Cul de Sac), amely alapján ez utóbbi megbízást kapott egy új terméksorozat létrehozásához szükséges formatervezési minta elkészítésére.

A Cul de Sac megtervezett egy (kakukkos) falióra-sorozatot, amelyet a D'ARTES projekt keretében gyártottak és mutattak be. A Cul de Sac és az Acierta Product & Position SA ezt követően kakukkos órákat gyártott és hozott forgalomba. A FEIA védjegybitorlási pert indított ellenük a Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (alicantei 1. sz. kereskedelmi bíróság és 1. sz. közösségi védjegybíróság, Spanyolország) előtt, és arra hivatkozott, hogy őt illeti meg a kakukkos órákra vonatkozó, lajstromozás nélküli közösségi formatervezésiminta-jogosultság.

A Bíróság a megrendelésre készült közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultságával kapcsolatos kérdésekre adott válaszában kimondja, hogy a 6/2002/EK rendelet 14. cikkének (3) bekezdése, amely szerint a közösségi formatervezésiminta-oltalmi igény a munkáltatót illeti meg, ha a mintát munkaviszonyból eredő kötelességének teljesítéseként vagy munkáltatója utasításait követve alkalmazott alkotta meg, feltéve hogy a felek eltérően nem állapodtak meg, vagy az adott ország jogszabályai másként nem rendelkeznek, nem alkalmazandó a megbízás alapján megalkotott közösségi formatervezési mintákra.

Ugyanis a közösségi jogalkotó a rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében foglalt különös szabályozásban a szerződéses jogviszonyok sajátos típusát, a munkaviszonyt kívánta meghatározni, ami kizárja azt, hogy ezt a bekezdést más szerződéses jogviszonyra – így például a megbízás alapján megalkotott közösségi formatervezési mintákra vonatkozó jogviszonyra – is alkalmazni lehessen.

Az olyan esetben, amelyben egyrészt megbízás alapján megalkotott, lajstromozás nélküli közösségi formatervezési mintákról van szó, másrészt a nemzeti jog az ilyen formatervezési mintákat nem minősíti azonosnak a munkaviszony keretében megalkotott formatervezési mintákkal, a 6/2002 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalomhoz való jog a szerzőt illeti meg, amennyiben szerződéssel nem ruházták át azt a jogutódjára.

Amennyiben egyrészt megbízás alapján megalkotott, lajstromozás nélküli közösségi formatervezési mintákról van szó, másrészt nemzeti szabályozás az ilyen formatervezési mintákat nem minősíti azonosnak a munkaviszony keretében megalkotott formatervezési

mintákkal, a 6/2002 rendelet 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a közösségi formatervezési minta oltalma a szerzőt illeti meg, amennyiben szerződéssel nem ruházták át azt a jogutódjára. E tekintetben a közösségi formatervezésiminta-oltalom intézményének a Közösség valamennyi iparágának szükségleteihez való igazítása a közösségi formatervezésiminta-oltalom szerződéses átruházásával elősegítheti azon alapvető célkitűzés megvalósulását, amely arra irányul, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalomból eredő jogok a Közösség területének egészén hatékonyan érvényesíthetők legyenek. Továbbá a formatervezési minták fokozott oltalma nem csupán azt segíti elő, hogy az egyes szerzők szakterületükön hozzájáruljanak a kiemelkedő minőség Közösségen belüli eléréséhez, hanem új termékek bevezetésére és fejlesztésére, valamint az előállításukra irányuló befektetésekre is ösztönöz.

A nemzeti bíróságnak kell azonban az ilyen szerződés tartalmát megvizsgálnia, és e tekintetben megállapítania, hogy az adott esetben a lajstromozás nélküli formatervezési minta oltalma tényleg átszállt-e a szerzőről annak jogutódjára, e vizsgálat keretében a szerződésekre vonatkozó jogszabályokat alkalmazva annak megállapítása céljából, hogy az említett rendelet 14. cikkének (1) bekezdése alapján kit illet meg a nem lajstromozott közösségi formatervezési minta oltalma.

2. A formatervezésiminta-oltalom joghatásai

- [2012. február 16-i Celaya Emparanza y Galdos International ítélet \(C-488/10, EU:C:2012:88\)](#)

A Celaya Emparanza y Galdos Internacional SA volt a jogosultja az EUIPO-hoz 2005. október 26-án bejelentett, útjelző bójából álló közúti jelzésből álló közösségi formatervezési mintának. A Proyectos Integrales de Balizamiento SL 2007-ben egy útjelző bóját hozott forgalomba. 2008-ban az EUIPO-nál lajstromoztatta az útjelző bójából álló közösségi formatervezési mintát. A Celaya Emparanza y Galdos Internacional úgy ítélte meg, hogy az útjelző bója nem kelt a formatervezési mintájától eltérő összbenyomást, bitorlási keresetet indított a Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria (alicantei 1. sz. kereskedelmi bíróság és 1. sz. közösségi védjegy bíróság, Spanyolország) előtt. A Proyectos Integrales de Balizamiento azzal érvelt, hogy ameddig az említett oltalmat nem semmisítik meg, hasznosítási jogot élvez, és így e jog gyakorlása nem minősíthető bitorlásnak.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem ügyében eljáró Bíróság kimondja, hogy a 6/2002 rendelet 19. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a lajstromozott közösségi formatervezési minta oltalma által nyújtott kizárólagos jog megsértése miatt indult perekben a minta harmadik személyek általi hasznosításának megtiltására vonatkozó jog kiterjed valamennyi olyan harmadik személyre, aki olyan mintát hasznosít, amely a tájékozott használóra nem tesz eltérő összbenyomást, beleértve azt a harmadik személyt is, aki valamely később lajstromozott közösségi formatervezési minta jogosultja, függetlenül annak szándékától és magatartásától.

A rendeletben foglalt rendelkezéseket az elsőbbség elvére figyelemmel kell értelmezni, amelynek értelmében a korábban lajstromozott közösségi formatervezési minták oltalma elsőbbséget élvez a később lajstromozott közösségi formatervezési mintákéval szemben. Többek között a rendelet 4. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy közösségi formatervezési

mintaoltalomban csak az új és egyéni jelleggel rendelkező minták részesülhetnek. Márpedig két lajstromozott közösségi formatervezési minta ütközése esetén vélhetően az elsőként lajstromozott minta előbb felelt meg az említett feltételeknek, mint a másodikként lajstromozott. Így a későbbi közösségi formatervezési minta jogosultja csak akkor kaphatja meg a rendelet által biztosított oltalmat, ha – megsemmisítési kérelemmel vagy adott esetben viszontkeresettel – bizonyítja, hogy a korábban lajstromozott közösségi formatervezési minta tekintetében nem állt fenn az említett feltételek valamelyike.

A közösségi formatervezésiminta-oltalom lajstromozására vonatkozóan a 6/2002 rendelet 45–48. cikkében szabályozott eljárás keretében az EUIPO megvizsgálja, hogy a kérelem megfelel-e a rendelet által előírt, bejelentésre vonatkozó alaki feltételeknek. Ha a bejelentési kérelem kielégíti az említett feltételeket, a minta megfelel a rendelet 3. cikkének a) pontjában említett minta fogalmának, és nem ütközik a közrendbe vagy a közérkölcsebe, akkor az EUIPO a bejelentésben szereplő mintát lajstromozott közösségi formatervezési mintaként bejegyzí a közösségi formatervezésiminta-oltalmi lajstromba. Ennélfogva itt egy olyan gyors, alapvetően alaki jellegű vizsgálatról van szó, amely nem ír elő érdemi vizsgálatot annak lajstromozást megelőző eldöntésére, hogy a forma megfelel-e az oltalmazhatóság feltételeinek, és amely egyébként, a közösségi védjegyről szóló 207/2009 rendelet szerinti lajstromozási eljárástól eltérően, nem rendelkezik olyan időszakról, amelynek folyamán a korábban lajstromozott minta jogosultja felszólalhatna a lajstromozással szemben. E körülményekre tekintettel a rendelet 19. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „harmadik személyek” fogalmának csak az az értelmezése alkalmas a lajstromozott közösségi formatervezési minták hatékony oltalmának a rendelet által kitűzött céljának, valamint a bitorlási keresetek hatékony érvényesülésének a biztosítására, amely e fogalomba beleérti azokat a harmadik személyeket is, akik később lajstromozott közösségi formatervezési minták jogosultjai.

- [2016. június 22-i Thomas Philipps ítélet \(C-419/15, EU:C:2016:468\)](#)

A Grüne Welle Vertriebs GmbH egy mosólabdára vonatkozó közösségi formatervezésiminta-oltalom hasznosítási engedélyének kizárólagos jogosultja volt Németország tekintetében. Ezt az engedélyt nem jegyezték be a közösségi formatervezésiminta-oltalmi lajstromba. A Thomas Philipps GmbH promóciós termékeket, köztük egy mosólabdát forgalmazott. Mivel álláspontja szerint ez a termék a mosólabdára vonatkozó lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlásának minősül, és mivel a jogosult felhatalmazta arra, hogy a formatervezésiminta-oltalomra vonatkozó összes jogot a saját nevében érvényesítse, a Grüne Welle Vertriebs felszólította a Thomas Philipppet, hogy tartózkodjon annak forgalmazásától, és kártérítési igényt lépett fel vele szemben.

A jogvitában eljáró Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális felsőbíróság, Németország) azt vizsgálta, hogy egyrészt a Grüne Welle Vertriebs keresete annak ellenére is elfogadható-e, hogy nem jegyezték be hasznosítóként a lajstromba, másrészt jogosult-e a részéről felmerült kár megtérítését igényelni.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem ügyében eljáró Bíróság kimondja, hogy először is a 6/2002 rendelet 33. cikke (2) bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy a hasznosító a hasznosítási engedély tárgyát képező közösségi formatervezésiminta-oltalom

bitorlása miatti igényeket akkor is érvényesítheti, ha a hasznosítási engedélyt nem jegyezték be a közösségi formatervezésiminta-oltalmi lajstromba. Másodszor, a 6/2002 rendelet 32. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés alapján a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlása miatt a hasznosító által indított eljárásban az utóbbi jogosult a saját kárának megtérítését igényelni.

A Bíróság először is megállapítja, hogy a 6/2002 rendelet 33. cikke (2) és (3) bekezdésének célja a rendelet 28., 29. és 32. cikkében említett jogcselekmények azon harmadik személyekkel szembeni joghatásainak szabályozása, akik a lajstromozott közösségi formatervezési mintára vonatkozó jogok jogosultjai, vagy azok jogosultjai lehetnek.

Másodszor, a 6/2002 rendeletnek „A közösségi formatervezésiminta-oltalom mint a vagyoni forgalom tárgya” elnevezésű III. címe alatt található valamennyi cikke, köztük a rendelet 33. cikke, olyan szabályokat tartalmaz, amelyek a közösségi formatervezési mintára mint a vagyoni forgalom tárgyára vonatkoznak. Ez e rendelet 28., 29. és 32. cikke esetében is így van, amely cikkek olyan cselekményekre vonatkoznak, amelyek közös vonása az, hogy céljuk vagy eredményük a formatervezési mintára vonatkozó jog alapítása vagy átruházása.

Végül a 6/2002 rendelet 32. cikke (3) bekezdésének első mondata értelmében a hasznosítónak a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlása miatti eljárás indítására vonatkozó joga – a hasznosítási szerződés rendelkezéseinek sérelme nélkül – csak a formatervezésiminta-oltalom jogosultjának hozzájárulásától függ.

A 6/2002 rendelet 32. cikkének (5) bekezdése szerint továbbá a hasznosítási engedélyt bármelyik fél kérelmére be kell jegyezni a lajstromba. Ugyanakkor e cikk, e rendelet 29. cikkéhez hasonlóan, nem tartalmaz az említett rendelet 28. cikkének b) bekezdéséhez hasonló rendelkezést, amely szerint „a jogutód a közösségi formatervezési minta lajstromozásából eredő jogokra mindaddig nem hivatkozhat, amíg az átruházást a lajstromba be nem jegyezték”.

Egyébiránt a 6/2002 rendelet 28. cikkének b) pontja értelmét vesztené, ha a rendelet 33. cikkének (2) bekezdését úgy kellene értelmezni, hogy az megakadályozza bármely harmadik féllel szemben a rendelet 28., 29. és 32. cikkében említett valamennyi jogcselekményre történő hivatkozást, amennyiben azok nem kerültek bejegyzésre a lajstromba.

Továbbá a rendelet 28., 29. és 32. cikkében említett, a lajstromba be nem jegyzett jogcselekmények harmadik felekkel szembeni érvényesíthetlensége azon személyek védelmére irányul, akik a közösségi formatervezési mintára mint a vagyoni forgalom tárgyára vonatkozó jogokkal rendelkeznek vagy rendelkezhetnek. Ebből következően az említett rendelet 33. cikke (2) bekezdésének első mondata nem alkalmazható az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetre, amelyben a hasznosítási engedély jogosultja azt rója fel egy harmadik személynek, hogy a formatervezésiminta-oltalom bitorlásával megsértette a közösségi formatervezésiminta-oltalomból eredő jogokat.

Másodszor a Bíróság rámutat, hogy a 6/2002 rendelet 32. cikkének (3) és (4) bekezdése a közösségi formatervezési minta hasznosítója előtt nyitva álló jogorvoslati rendszert hoz létre a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlójával szemben. Ezek a rendelkezések lehetővé teszik, hogy a hasznosító a jogait vagy kereset útján érvényesítse – a formatervezésiminta-oltalom jogosultjának hozzájárulásával, vagy kizárólagos hasznosítási

engedély esetén e jogosult értesítését követően, ha a jogosult észszerű időn belül a per megindítása iránt nem intézkedik –, vagy pedig a formatervezésiminta-oltalom jogosultja által indított bitorlási perbe való beavatkozás útján. Ez utóbbi jogorvoslati lehetőség csak a nem kizárólagos hasznosítási engedély azon jogosultja előtt áll nyitva, aki a formatervezésiminta-oltalom jogosultjától nem kap hozzájárulást ahhoz, hogy önállóan járjon el.

Noha a hasznosító a saját kárának megtérítését a közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultja által indított bitorlási perbe történő beavatkozás útján is igényelheti, semmi sem képezi akadályát annak, hogy ezt akkor is megtehesse, amikor a közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultjának hozzájárulásával, vagy e hozzájárulás nélkül – ha a hasznosító kizárólagos hasznosítási engedéllyel rendelkezik, és a jogosult az eljárás megindítására irányuló felhívás ellenére észszerű határidőn belül nem jár el – ő maga indítja meg a bitorlási pert.

A hasznosító számára nyitva álló jogorvoslati lehetőségek rendszere egyébiránt nem volna következetes, ha a hasznosító csak a közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultja által indított eljárásba történő beavatkozás útján védhetné meg az érdekeit, jóllehet a hasznosító e jogosult hozzájárulásával – sőt kizárólagos hasznosítási engedély esetén e hozzájárulás nélkül – önállóan is jogosult keresetet indítani a közös érdekeik védelme érdekében.

III. Eljárás és jogvita

1. Lajstromozásra irányuló bejelentés és eljárás – A vizsgálatkor alkalmazott referencia-időpont

- [2017. február 16-i Antrax It kontra EUIPO – Vasco Group \(Fűtőberendezésekhez szolgáló termoszfionok\) ítélet \(T-828/14 és T-829/14, EU:T:2017:87\)](#)

Az Antrax It Srl a 6/2002 rendelet alapján az EUIPO-nál lajstromozott, termoszfionokat ábrázoló két közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. A fellebbezési tanács, amely a megfelelő indokolás hiánya miatt hatályon kívül helyezte a megsemmisítési osztálynak a Vasco Group NV jogelődje által benyújtott megsemmisítési kérelmeknek helyt adó határozatát, az egyéni jelleg hiányára hivatkozva megsemmisítette a vitatott formatervezésiminta-oltalmakat.

A fellebbezési tanács ezen első határozata ellen benyújtott kereset ügyében eljáró Törvényszék a technika állásának telítettségére vonatkozó kérdéssel kapcsolatos indokolás hiánya miatt hatályon kívül helyezte az említett határozatot.⁴⁶ Az ügyeket ezután visszautalta a fellebbezési tanács elé, amely ismét megsemmisítette a vitatott formatervezésiminta-oltalmakat.

A Törvényszék a fellebbezési tanács új határozatai ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset ügyében eljárva pontosítja azt az időpontot, amikor a 6/2002 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében valamely formatervezési minta egyéni jellegét meg kell vizsgálni és a technika állásának esetleges telítettségét meg kell állapítani. A felperes arra hivatkozott, hogy a fellebbezési tanács tévedett a technika állásának telítettségére vonatkozó értékelés időpontját illetően, mivel a megtámadott határozatok kihirdetésének időpontját vette alapul, noha azt a vitatott formatervezési minták lajstromozása iránti kérelem időpontjában kellett volna értékelni.

E tekintetben a Törvényszék ismerteti, hogy a vitatott formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés benyújtásának napján kell a 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően a vitatott formatervezési minta egyéni jellegét vizsgálni, és a technika állásának esetleges telítettségét megállapítani. Következésképpen megállapítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot a technika állása esetleges telítettsége értékelésének időpontját illetően. Ugyanakkor azt is megállapítja, hogy ez a téves jogalkalmazás nem vonhatja maga után a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését.

⁴⁶ 2012. november 13-i [Antrax It kontra OHIM – THC \(Fűtőberendezések\)](#) ítélet, (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592), amely bővebben a jelen ismertető „I. 3. d. Egyéni jelleg – Az alkotói szabadság foka” rovatában, a 14. oldalon szerepel.

2. Megsemmisítési kérelem és megsemmisítési eljárás

a) A megsemmisítési kérelem elfogadhatósága

- [2018. május 17-i Basil kontra EUIPO – Artex \(Speciális kerékpárkosarak\) ítélet \(T-760/16, EU:T:2018:277\)](#)

A Basil BV speciális kerékpárkosarakat ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. Az Artex SpA e formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz, azzal az indokkal, hogy az nem rendelkezik egyéni jelleggel. A Basil azzal érvelt, hogy ez a megsemmisítési kérelem elfogadhatatlan, mivel az EUIPO egy korábbi határozatában már elutasított egy, a vitatott formatervezési mintával szemben benyújtott megsemmisítési kérelmet.

Az EUIPO a megsemmisítés iránti kérelmet elfogadhatónak nyilvánította, és a vitatott formatervezésiminta-oltalmat megsemmisítette.

A Törvényszék a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott és általa végül elutasított kereset tárgyában eljárva, az olyan formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatóságának kérdését illetően, amely tekintetében az EUIPO egy korábbi határozatában már elutasított egy ilyen kérelmet, emlékeztet arra, hogy a 6/2002 rendelet 52. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO) benyújtott megsemmisítési kérelmet el kell utasítani, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság korábban már jogerős ítéletet hozott. Ezért a Törvényszék kimondja, hogy e rendelkezések, amelyek kizárólag a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróságokra vonatkoznak, nem alkalmazhatók az EUIPO határozataira.

Először is, a 6/2002 rendelet 80. cikkének rendelkezéseiből az következik, hogy egy adott közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság valamely tagállam nemzeti bírósága. A 6/2002 rendelet 52. cikkének (3) bekezdése így tehát nem alkalmazható abban az esetben, ha a határozatot az EUIPO hozta, hanem csupán ha egy tagállam nemzeti bírósága tette ezt.

Másodszor a 6/2002 rendelet 86. cikke (5) bekezdésének rendelkezései, amelyek szerint nem terjeszthető elő viszontkereset a lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése iránt, ha ugyanazon felek között ugyanazon kérdésben és jogalapon benyújtott kérelem tárgyában az EUIPO korábban már döntött, és határozata jogerőre emelkedett, nem az EUIPO, és különösen nem annak fellebbezési tanácsai előtti eljárásokat szabályozzák, hanem a közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróságok előtti eljárásokat.

Harmadszor kizárt a 6/2002 rendelet 52. cikke (3) bekezdésének analógia útján való alkalmazása abban az esetben, ha az EUIPO már döntést hozott egy adott megsemmisítési kérelemről. Nem nyert ugyanis megállapítást, hogy e rendelkezés olyan joghézagot tartalmazna, amely összeegyeztethetetlen valamely általános jogelvvél, és amely kiküszöbölhető az analógia útján való alkalmazással.

b) A megsemmisítési kérelem tárgya

- [2022. április 27-i Group Nivelles kontra EUIPO – Easy Sanitary Solutions \(Zuhanylefolyó\) ítélet \(T-327/20, EU:T:2022:263\)⁴⁷](#)

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,⁴⁸ a Törvényszéknek alkalma nyílt pontosítani a megsemmisítési kérelem tárgyának meghatározására vonatkozó feltételeket.

Az EUIPO fellebbezési tanácsa, miután megállapította, hogy a korábban eljáró fórumok által vizsgált korábbi formatervezési minta nem szerepelt a megsemmisítési kérelemben, korábbi formatervezési mintaként kizárólag a megsemmisítési kérelemben említett formatervezési mintákat vette figyelembe. A fellebbezési tanács a kérelmet azzal az indokkal utasította el, hogy a vitatott formatervezési minta egyéni jelleggel bír, és ezért *a fortiori* újnak minősül.

E tekintetben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a korábbi formatervezési mintát a megsemmisítési kérelem benyújtásával egyidejűleg kell megjelölni, mivel az határozza meg a jogvita tárgyát. Így tehát az EUIPO-t a felek által nem kellő időben hivatkozott tények és bizonyítékok figyelembevétele terén megillető mérlegelési jogkör csak a tényekre és bizonyítékokra vonatkozhat, a korábbi formatervezési minták megjelölésére és ábrázolására viszont nem. Ugyanis, bár a további bizonyítékok figyelembevétele kibővítheti a megsemmisítési kérelem ténybeli hátterét azáltal, hogy e bizonyítékok hozzáadódnak a korábbi formatervezési mintákat illetően korábban már felhozott más bizonyítékokhoz, e figyelembevétel ugyanakkor nem terjesztheti ki a kérelem jogi kereteit, hiszen az említett kérelmet már végleges jelleggel meghatározták annak benyújtásának időpontjában azzal, hogy megjelölték a hivatkozott korábbi formatervezési mintát. Következésképpen kizárólag a megsemmisítési kérelemben megjelölt korábbi formatervezési mintákat kell vizsgálni.

c) A megsemmisítési kérelem vizsgálatának terjedelme

- [2020. június 10-i L. Oliva Torras kontra EUIPO – Mecánica del Frío \(Jármű-tengelykapcsolók\) ítélet \(T-100/19, EU:T:2020:255\)](#)

A Törvényszék ebben az ítéletében tisztázza az EUIPO által a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló, a közösségi formatervezésminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelemmel összefüggésben végzett vizsgálat terjedelmét, és határoz az e tekintetben az EUIPO-ra háruló indokolási kötelezettség terjedelmét illetően.

Ítéletében a Törvényszék hatályon kívül helyezi az EUIPO fellebbezési tanácsának az L. Oliva Torras és a Mecánica del Frío közötti megsemmisítési eljárással kapcsolatban hozott határozatát egy hűtő-, illetve klímaberendezésnek gépjárműhöz való csatlakoztatására szolgáló tengelykapcsolót ábrázoló, lajstromozott közösségi formatervezési mintát illetően.

⁴⁷ Az ezen ítélettel szemben benyújtott fellebbezést a 2022. december 16-i [Group Nivelles kontra EUIPO végzéssel \(C-419/22 P, nem tették közzé\)](#) elutasították.

⁴⁸ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „I.3. e. Egyéni jelleg – Összbenyomás” rovat, 18. o.

A Törvényszék először is megállapítja, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja hatáskörrel ruházta fel az EUIPO szervezeti egységeit arra, hogy a megsemmisítési kérelmek vizsgálata keretében vizsgálják a közösségi formatervezési minták oltalmára vonatkozó azon alapvető feltételek teljesülését, amelyeket e rendelet 4–9. cikke határoz meg. E tekintetben rámutat arra, hogy e feltételek kumulatív jellegűek, így azok valamelyikének nemteljesülése önmagában is maga után vonhatja a szóban forgó formatervezési minta oltalmának megsemmisítését. Egyébként e rendelkezések különféle jogi szempontok alkalmazását foglalják magukban. Következésképpen megállapítja, hogy az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövegét, szövegösszefüggéseire és céljaira figyelemmel úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja feltétlenül magában az ugyanezen rendelet 4–9. cikkében felsorolt összes feltétel teljesülésének vizsgálatát, hanem csupán – a felek által hivatkozott tényektől, bizonyítékoktól és észrevételektől függően – e feltételek valamelyikének vagy azok egy részének vizsgálatát.

Másodszor, a Törvényszék kiemeli, hogy a fellebbezési tanácsnak a megsemmisítési kérelem alátámasztásaként kifejtett ténybeli és jogi elemekre tekintettel kell meghatároznia, hogy melyek voltak a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében meghatározott azon feltételek, amelyeknek a nemteljesülésére a jelen esetben hivatkoztak, és az ő feladata megvizsgálni – adott esetben a felek által fel nem hozott, de a releváns rendelkezések alkalmazásához szükséges közismert tények és jogkérdések figyelembevételével – e feltételeket. A Törvényszék tehát arra a következtetésre jut, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg azt, hogy mivel a felperes megsemmisítési kérelme a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapult, a felperes arra akart hivatkozni, hogy a vitatott minta a rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkében előírt követelmények egyikét sem teljesíti.

Harmadszor, a Törvényszék helyt ad a felperes azon kifogásának, amely azt rótta fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem nyilatkozott arról a kérdésről, hogy a vitatott formatervezési minta egy olyan összetett termék alkotórészére vonatkozik-e, amely az említett termékbe való beillesztését követően a rendeltetésszerű használat során a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében véve továbbra is látható, miközben e kérdéssel a 2018. május 16-i értesítésben⁴⁹ és a felek ezt követő észrevételeiben foglalkoztak.

E tekintetben megállapítja, hogy a fellebbezési tanács következtetései e cikk alkalmazását illetően nem derülnek ki egyértelműen a megtámadott határozat indokolásából, sem a felek, sem az uniós bíróság számára. Közelebbről pontosítja, hogy az EUIPO által első alkalommal az uniós bíróság előtt hivatkozott és arra alapított indokok, hogy a felperes nem kérte a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének alkalmazását, nem orvosolhatják a megtámadott határozat indokolásának hiányosságát.

Ezt követően egyrészt rámutat arra, hogy az a kérdés, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése a jelen ügyben alkalmazható-e, főszabály szerint alapvető jelentőséggel bírhat a megtámadott határozat logikáját illetően, figyelemmel annak e határozat indokolására és rendelkező részére való esetleges kihatására. Másrészt, a Törvényszék szerint a 2018. május 16-i értesítés szövegéből az következik, hogy a fellebbezési tanács az eljárás ezen szakaszában úgy vélte, hogy a felek állításai és az ezen állítások alátámasztására szolgáltatott bizonyítékok azt

⁴⁹ A fellebbezési tanács által a feleknek címzett értesítés, amely jelezte, hogy a vitatott formatervezési minta oltalmát meg kell semmisíteni, mivel a 6/2002 rendelet 4. cikkében előírt feltételek nem teljesültek.

bizonyítják, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesültek.

E tekintetben a Törvényszék arra következtet, hogy bár úgy kell tekinteni, hogy a fellebbezési tanácsot nem köti a 2018. május 16-i értesítése, ennek ellenére indokolnia kellett volna, hogy milyen okok miatt vélte úgy, hogy el kell térnie az ezen értesítésben szereplő megállapításoktól, hiszen ez utóbbi értesítés, valamint a felek ezt követő észrevételei részét képezték annak a kontextusnak, amelyben a megtámadott határozatot meghozta. A Törvényszék külön hangsúlyozza, hogy nem az ő feladata a fellebbezési tanács helyett eljárni a felperes által előterjesztett érvek, tények és bizonyítékok vizsgálatát illetően, amely vizsgálatot a fellebbezési tanácsnak kell elvégeznie annak meghatározása érdekében, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének alkalmazása tárgyát képezte-e annak a jogvitának, amellyel kapcsolatban hozzá fordultak. A fentiek összességére tekintettel a Törvényszék a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi. Ugyanakkor az „Edwin” ügyben kialakított ítélkezési gyakorlat alapján elutasítja a felperes megváltoztatásra irányuló kérelmét.

d) Kellő időben elő nem terjesztett bizonyítékok

- [2021. november 10-i Sanford kontra EUIPO – Avery Zweckform \(Címkék\) ítélet \(T-443/20, EU:T:2021:767\)⁵⁰](#)

Ebben az ítéletben, amelynek ténybeli és jogi háttere korábban bemutatásra került,⁵¹ a Törvényszék a közösségi formatervezésiminta-oltalmi ügyekben a késedelmesen benyújtott bizonyítékok elfogadhatóságára vonatkozó elveket alkalmazza.

A késedelmesen előterjesztett bizonyítékok elfogadhatóságát illetően a Törvényszék megállapítja, hogy az EUIPO széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, mivel figyelmen kívül hagyhatja azokat a bizonyítékokat, amelyeket a felek nem kellő időben terjesztettek elő.⁵² A Törvényszék emlékeztet arra, hogy amikor az EUIPO-nak megsemmisítési eljárás keretében kell határozatot hoznia, a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok figyelembevételére akkor indokolt, ha azok a megsemmisítési kérelem kimenetele szempontjából relevánsak, a körülmények nem akadályozzák azok figyelembevételét, és azokat az előírt határidőn belül benyújtott bizonyítékok kiegészítéseként nyújtották be.

A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a fellebbezési tanács megfelelően gyakorolta mérlegelési jogkörét. Az első alkalommal a fellebbezési tanácshoz benyújtott bizonyítékok ugyanis a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának bizonyítására irányultak. Ezenkívül e bizonyítékok hozzáadódnak a megsemmisítési osztályhoz már benyújtott bizonyítékokhoz, amelyeket elégtelennek ítélték a nyilvánosságra jutás bizonyításához. Ennélfogva e bizonyítékok relevánsak a jogvita megoldása szempontjából, és jogszerűen kiegészíthették a már benyújtott bizonyítékokat.

⁵⁰ Lásd még: „3. a. Egyéni jelleg – Értékelési szempontok” rovat.

⁵¹ A jogvita ténybeli és jogi hátterét illetően lásd: „1.3. e. Egyéni jelleg – Összbenyomás” rovat, 18. o.

⁵² A 6/2002 rendelet 63. cikkének (2) bekezdése értelmében.

Egyébiránt a szóban forgó bizonyítékok elfogadhatósága nem sértette a felperes meghallgatáshoz való jogát, mivel azokkal kapcsolatban nyújthatott be észrevételeket a fellebbezési tanácshoz.

e) Változtatással történő fenntartás

- [2021. október 25-i 4B Company kontra EUIPO – Deenz \(Függő \[ékszeráru\]\) ítélet \(T-329/20, EU:T:2021:732\)](#)

A egy olyan közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt, amely egy szív alakú függőt ábrázolt, amelyre a „pianegonda” szó volt rávésve. A 4B Company Srl e formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz, azzal az indokkal, hogy egy megkülönböztetésre alkalmas korábbi megjelölést használnak. E kérelmet a kérelmező PIANEGONDA európai uniós szóvédjegy használatára alapították, amelyet ékszerek körébe tartozó áruk tekintetében lajstromoztak.

A megsemmisítési eljárásban A kérte a formatervezési minta oltalmának változtatással – a PIANEGONDA szóvédjegynek megfelelő szó vésett felirata nélkül – történő fenntartását, a 6/2002 rendelet 25. cikkének (6) bekezdése alapján. A 4B Company ellenezte a formatervezési minta oltalmának változtatással történő fenntartását, azzal az indokkal, hogy a védjegy levétele nem teszi lehetővé a formatervezési minta azonosságának megőrzését. Ezt a formatervezési mintát ezt követően átruházták a Deenz Holding Ltd-re.

Az EUIPO megsemmisítési osztálya elutasította a vitatott formatervezési minta oltalmának változtatással történő fenntartására irányuló kérelmet, és azt teljes egészében megsemmisítette. A Deenz Holding által benyújtott fellebbezést követően az EUIPO fellebbezési tanácsa megsemmisítette a vitatott formatervezési minta oltalmát abban a részében, amelyben az a PIANEGONDA szóvédjegyet használta, és helyt adott az oltalom változtatással történő fenntartása iránti kérelemnek.

A Törvényszék azzal az indokkal utasítja el a felperes keresetét, hogy nem áll fenn az eljáráshoz fűződő érdeke a vitatott formatervezési minta oltalmának fenntartására irányuló, a formatervezési minta oltalmának megsemmisítését követően benyújtott kérelemmel összefüggésben.

A Törvényszék először is megállapítja, hogy a közösségi formatervezési minták lajstromozására vonatkozóan létrehozott rendszer azon az elven alapul, hogy minden olyan bejelentést, amely megfelel az alaki követelményeknek, bejegyezzék a közösségi formatervezésiminta-oltalmi lajstromba. A lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalmat csak megsemmisítés iránti kérelem alapján lehet a megjelölés jogosultjának kérelmére megsemmisíteni, többek között olyan esetben, ha a mintában egy korábbi, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést – mint a jelen esetben a megsemmisítést kérő uniós szóvédjegyet – használnak.

Ezt követően a Törvényszék megjegyzi, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikkének (6) bekezdése a szabálytalan elem eltávolítása révén lehetővé teszi a közösségi formatervezési minta oltalmának fenntartását. Ez a lehetőség, mint a formatervezési minta oltalmának teljes egészében való megsemmisítése helyett alkalmazott alternatív megoldás, biztosítja a szankció arányosságát. A vitatott formatervezési minta oltalmának fenntartása ugyanis annyiban, hogy e fenntartás

feltétele a részleges lemondás, egyaránt irányul e formatervezési minta jogosultja érdekeinek védelmére, illetve azon megjelölés jogosultja érdekeinek a védelmére, amelynek a használata a megsemmisítéshez vezetett.

Végül a Törvényszék megjegyzi, hogy a megsemmisítési osztály két kérelemről döntött, egyrészt a megsemmisítés iránti kérelemről, amelynek a jelen ügyben helyt adott, másrészt a vitatott formatervezési minta jogosultjának az oltalom változtatással történő fenntartás iránti kérelméről, amelyet elutasított.

A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a határozat e második része nem tekinthető az első kérelemnek helyt adó határozatnak.

Ennélfogva, mivel a fellebbezési tanács a megsemmisítést kérő félnek adott igazat, a Törvényszékhez benyújtott kereset nem jár semmilyen előnnyel számára.

Másodszor, a Törvényszék megállapítja, hogy a megsemmisítést kérő fél nem kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését azon részében, amelyben az helyt adott a vitatott formatervezési minta oltalmának változtatással történő fenntartására irányuló kérelemnek. Egy ilyen lehetőség elismerése ugyanis lehetővé tenné a számára, hogy beavatkozhasson az eljárásnak a vitatott formatervezési minta jogosultjának kérelmével kapcsolatos részébe. Azzal, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (6) bekezdésének megsértésére hivatkozik, miközben a megsemmisítési kérelme ugyanezen rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontján alapult, a megsemmisítést kérő fél a megsemmisítési kérelem tárgyának, valamint az annak alátámasztására hivatkozott indokoknak a módosítására törekszik.

Egyébiránt az a tény, hogy a megsemmisítést kérő fél azt szerette volna elérni, hogy a formatervezési minta oltalmát teljes egészében semmisítsék meg, nem minősülhet létrejött és fennálló érdeknek, amelynek alapján a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését el lehetne érni. Következésképpen a Törvényszék megállapítja, hogy a megsemmisítést kérő félnek nem fűződik érdeke e határozat hatályon kívül helyezéséhez.

3. Az uniós bírósághoz benyújtott kereset – A bírósági felülvizsgálat terjedelme

- [2012. október 18-i Neuman és Galdeano del Sel kontra Baena Grupo \(C-101/11 P és C-102/11 P, EU:C:2012:641\)](#)

A Baena Grupo egy ülő alakot ábrázoló közösségi formatervezési minta oltalmának jogosultja volt. H. Neuman és A. Galdeano del Sel a formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz. Az EUIPO megsemmisítette a vitatott formatervezésiminta-oltalmat azzal az indokkal, hogy nem rendelkezik egyéni jelleggel. A megsemmisítés iránti kereset tárgyában eljáró Törvényszék megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta a tájékozott használóban a korábbi formatervezési minta által keltett benyomástól eltérő összbenyomást kelt, és hatályon kívül helyezte az EUIPO határozatát.

A fellebbezésben az EUIPO arra hivatkozott, hogy a Törvényszék túllépett a felülvizsgálat korlátain, a Bíróság pedig elutasítja ezt a fellebbezést és a többi fél által benyújtott fellebbezéseket, valamint dönt a Törvényszék által gyakorolt bírósági felülvizsgálat terjedelméről.

A Bíróság kimondja, hogy az EUIPO valamely határozatának hatályon kívül helyezése iránt indított kereset elbírálásakor a Törvényszék elvégezheti az EUIPO fellebbezési tanácsai határozatai jogszerűségének teljes körű felülvizsgálatát, szükség esetén ellenőrizve azt, hogy a fellebbezési tanácsok a jogvita tényállását jogilag pontosan minősítették-e, vagy hogy nem volt-e téves az említett tanácsok elé terjesztett tényállás értékelése. Amikor ugyanis az EUIPO fellebbezési tanácsa által hozott határozat jogszerűségét kell értékelnie, a Törvényszéket nem kötheti e tanácsnak a tényállásra vonatkozó téves értékelése, mivel az említett értékelés a részét képezi azoknak a következtetéseknek, amelyek jogszerűségét vitatják a Törvényszék előtt.

Márpedig a Törvényszék az EUIPO számára – különösen, amikor annak nagymértékben szakmai értékeléseket kell elvégeznie – bizonyos mérlegelési mozgásteret engedhet, és a fellebbezési tanácsok formatervezési minták tárgyában hozott határozatai felülvizsgálatának terjedelmét illetően vizsgálatát a nyilvánvaló értékelési hibákra korlátozhatja.

A BÍRÓSÁG ÉS A TÖRVÉNYSZÉK VIZSGÁLT HATÁROZATAINAK JEGYZÉKE [IDŐRENDI SORRENDENBEN]

BÍRÓSÁG

2009. július 2-i FEIA ítélet (C-32/08, EU:C:2009:418)	39. o.
2011. október 20-i PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ítélet (C-281/10 P, EU:C:2011:679).....	12. o.
2012. február 16-i Celaya Emparanza y Galdos International ítélet (C-488/10, EU:C:2012:88)	40. o.
2012. október 18-i Neuman és Galdeano del Sel kontra Baena Grupo ítélet (C-101/11 P és C-102/11 P, EU:C:2012:641)	50. o.
2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet (C-345/13, EU:C:2014:2013)	8. o.
2016. június 22-i Thomas Philipps ítélet (C-419/15, EU:C:2016:468).....	41. o.
2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet (C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720).....	4., 6. és 19. o.
2017. december 20-i Acacia és D'Amato ítélet (C-397/16 és C-435/16, EU:C:2017:992).....	28. o.
2018. március 8-i DOCERAM ítélet (C-395/16, EU:C:2018:172).....	30. o.
2018. július 5-i Mast-Jägermeister kontra EUIPO ítélet (C-217/17 P, EU:C:2018:534)	3. o.
2021. október 28-i Ferrari ítélet (C-123/20, EU:C:2021:889)	26. o.

TÖRVÉNYSZÉK

2010. március 18-i Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM ítélet – PepsiCo (Kör alakú promóciós termék ábrázolása) ítélet (T-9/07, EU:T:2010:96).....	33. o.
2010. május 12-i Beifa Group kontra OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Íróeszköz) ítélet (T-148/08, EU:T:2010:190)	35. o.
2010. június 22-i Shenzhen Taiden kontra OHIM – Bosch Security Systems (Távközlési berendezés) ítélet (T-153/08, EU:T:2010:248)	10. és 13. o.
2011. június 14-i Sphere Time kontra OHIM – Punch (Szíjra erősített óra) ítélet (T-68/10, EU:T:2011:269) ...	13., 17. és 25. o.
2012. november 13-i Antrax It kontra OHIM – THC (Fűtőberendezések) ítélet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592).....	14. o.

2013. június 6-i Kastenholz kontra OHIM – Qwatchme (Óraszámplapok) ítélet (T-68/11, EU:T:2013:298).....	7. o.
2013. október 23-i Viejo Valle kontra OHIM – Établissements Coquet (Csíkozott csésze és csészéalj, valamint csíkozott mélytányér) ítélet (T-566/11 és T-567/11, EU:T:2013:549)	37. o.
2013. november 21-i El Hogar Perfecto del Siglo XXI kontra OHIM – Wenf International Advisers (Dugóhúzó) ítélet (T-337/12, EU:T:2013:601).....	8. o.
2014. szeptember 9-i Biscuits Poult kontra OHIM – Banketbakkerij Merba (Keksz) ítélet (T-494/12, EU:T:2014:757)....	25. o.
2014. október 3-i Cezar kontra OHIM – Poli-Eco (Betét) ítélet (T-39/13, EU:T:2014:852).....	26. o.
2015. május 21-i Senz Technologies kontra OHIM – Impliva (Esernyők) ítélet (T-22/13 és T-23/13, EU:T:2015:310).....	21. o.
2015. szeptember 10-i H&M Hennes & Mauritz kontra OHIM – Yves Saint Laurent (Kézitáskák) ítélet (T-525/13, EU:T:2015:617)	15. o.
2017. február 16-i Antrax It kontra EUIPO – Vasco Group (Fűtőberendezésekhez szolgáló termoszfionok) ítélet (T-828/14 és T-829/14, EU:T:2017:87)	44. o.
2017. június 13-i Ball Beverage Packaging Europe kontra EUIPO – Crown Hellas Can (Italdobozok) ítélet (T-9/15, EU:T:2017:386)	5. o.
2018. február 27-i Gramberg kontra EUIPO – Mahdavi Sabet (Telefontok) ítélet (T-166/15, EU:T:2018:100).....	22. o.
2018. május 17-i Basil kontra EUIPO – Artex (Speciális kerékpárkosarak) ítélet (T-760/16, EU:T:2018:277)	45. o.
2019. június 6-i Rietze kontra EUIPO – Volkswagen (VW Caddy jármű) ítélet (T-192/18, EU:T:2019:379).....	23. o.
2019. június 6-i Porsche kontra EUIPO – Autec (Gépjárművek) ítélet (T-209/18, EU:T:2019:377).....	16. o.
2019. június 13-i Visi/one kontra EUIPO – EasyFix (Járművekhez szánt adatlaptartó tokok) ítélet (T-74/18, EU:T:2019:417)	14. és 20. o.
2019. szeptember 24-i Piaggio & C. kontra EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Segédmotoros kerékpárok) ítélet (T-219/18, EU:T:2019:681)	36. és 37. o.
2020. június 10-i L. Oliva Torras kontra EUIPO – Mecánica del Frío (Jármű-tengelykapcsolók) ítélet (T-100/19, EU:T:2020:255)	46. o.
2020. november 18-i Tinnus Enterprises kontra EUIPO – Mystic Products és Koopman International (Folyadékelosztó berendezések) ítélet (T-574/19, EU:T:2020:543).....	31. o.
2021. április 21-i Bibita Group kontra EUIPO – Benkomers (Italpalack) ítélet (T-326/20, EU:T:2021:208).....	34. o.
2021. június 16-i Davide Groppi kontra EUIPO – Viabizzuno (Asztali lámpa) ítélet (T-187/20, EU:T:2021:363)....	9. és 10. o.
2021. október 20-i JMS Sports kontra EUIPO – Inter-Vion (Spirálozott hajgumi ítélet) (T-823/19, EU:T:2021:718).....	23. o.

2021. október 25-i 4B Company kontra EUIPO – Deenz (Függő [ékszeráru]) ítélet (T-329/20, EU:T:2021:732)	49. o.
2021. november 10-i Eternit kontra EUIPO – Eternit Österreich (Épületpanel) ítélet (T-193/20, EU:T:2021:782).....	11. o.
2021. november 10-i Sanford kontra EUIPO – Avery Zweckform (Címkék) ítélet (T-443/20, EU:T:2021:767)	17. és 48. o.
2022. április 27-i Group Nivelles kontra OHIM – Easy Sanitary Solutions (Zuhanylefolyó) ítélet (T-327/20, EU:T:2022:263)	18. és 46. o.